

OCENA

**startu reprezentacji Polski
w Mistrzostwach Europy Seniorów
Poznań
29-31.05.2015**

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich

OCENA

**startu reprezentacji Polski
w wioślarstwie
w Mistrzostwach Europy Seniorów**

29-31 maja 2015 roku

Poznań

I. WSTĘP

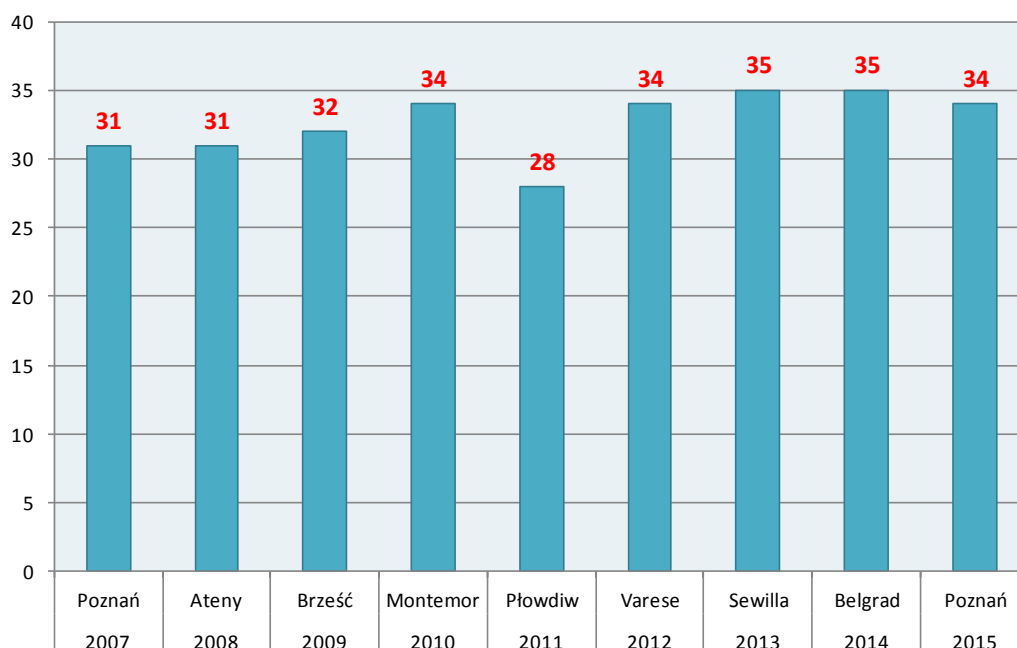
Tegoroczne Mistrzostwa Europy Seniorów rozegrane w dniach 29-31 maja na torze regatowym Malta w Poznaniu były trzecimi w historii rozegranymi na tym torze, po 1956 i 2007 roku.

Mistrzostwa Europy w 2007 roku były także pierwszymi po wznowieniu po 34 letniej przerwie. Natomiast były trzecimi z kolei rozgrywanymi w nowym terminie, co spowodowało spektakularne podniesienie poziomu sportowego.

Na torze Malta w Poznaniu rozegrano w historii także Mistrzostwa Świata Seniorów w 2009 roku, Mistrzostwa Świata Juniorów w 1995 roku, Akademickie Mistrzostwa Świata w 1992 roku, Młodzieżowe Mistrzostwa Świata w 2004 roku, trzykrotnie Puchar Świata w 2004, 2006 i 2008 roku oraz Finałowe Kwalifikacyjne Regaty Olimpijskie przed Igrzyskami w Pekinie w 2008 roku. A przecież w przyszłym roku czekają nas trzy kolejne duże imprezy - Akademickie Mistrzostwa Świata, Puchar Świata i juniorski Coupe de la Jeunesse.

W tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów, podobnie jak w 2010 roku w portugalskim Montemor-o-Velho i włoskim Varese wystartowali przedstawiciele 34 europejskich krajów spośród 43 uprawnionych. Jak widać z poniższego diagramu jest to tylko o jedną federację mniej od rekordowej, które miały mistrzostwa ostatnich dwóch lat. W Poznaniu zabrakło przede wszystkim włoskiej reprezentacji. Trudno zrozumieć w tym przypadku politykę federacji włoskiej, tym bardziej, że każdego roku zgłaszali oni jedną z większych osobowo reprezentacji. Jedynym, ale mało logicznym wytłumaczeniem jest chęć lepszego przygotowania się do kolejnego, a pierwszego swojego w tym sezonie Pucharu Świata na swoim terenie w Varese. Ale to swego rodzaju „łamaniec” myślowy, trudny wręcz do zrozumienia, bo przecież w końcu to jeden z Pucharów Świata, a do Mistrzostwa.

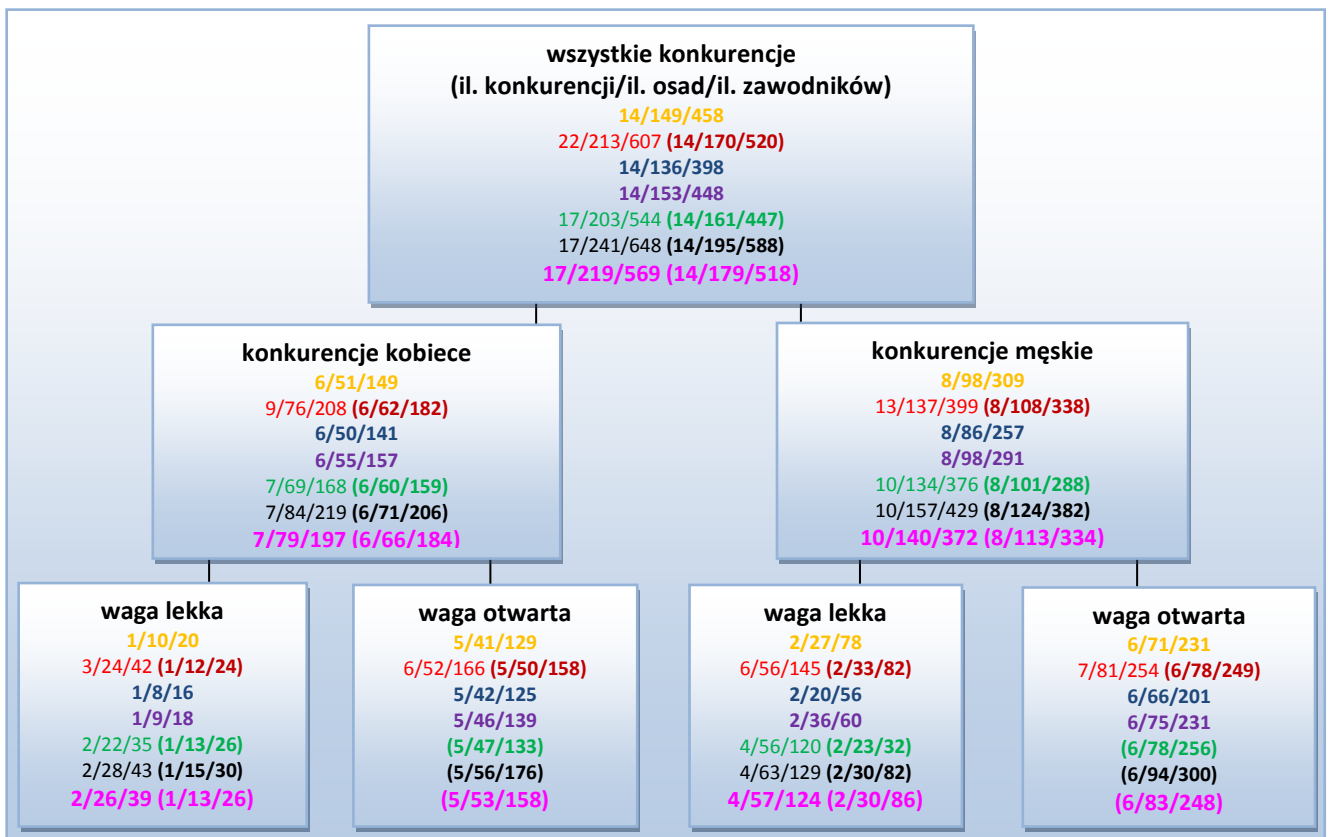
ILOŚĆ PAŃSTW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY W LATACH 2007-2015

Osiem pozostałych narodowych federacji, których nie było w Poznaniu (Albania, Armenia, Gruzja, Gibraltar, Islandia, Mołdawia, Macedonia i Monako) i tak na razie niczego nie wnoszą do wioślarskiej rywalizacji oprócz wartości statystycznej.

W pierwszych po wznowieniu Mistrzostwach Europy rozgrywano tylko konkurencje olimpijskie, z wyjątkiem 2010 roku, kiedy to na wniosek wielu europejskich federacji, ze względu na koszt wystania większej reprezentacji na Mistrzostwa Świata w Nowej Zelandii w Mistrzostwach Europy w Portugalii rozegrano pełen program konkurencji z Mistrzostw Świata. Obecnie ustalono, że program Mistrzostw Europy będzie tożsamy z programem dwóch pierwszych Pucharów Świata, czyli rozgrywane będą wszystkie konkurencje olimpijskie i trzy nieolimpijskie wagi lekkiej, w których mogą startować zawodnicy niejako rezerwowi do dwójek i czwórki bez sternika wagi lekkiej, wchodzących w skład konkurencji olimpijskich.

IŁOŚĆ STARTUJĄCYCH OSAD, ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW Z PODZIAŁEM NA PŁEĆ, WAGĘ ORAZ KATEGORIĘ

KOLOR POMARAŃCZOWY

KOLOR CZERWONY

KOLOR NIEBIESKI

KOLOR FIOLETOWY

KOLOR ZIELONY

KOLOR CZARNY

KOLOR RÓŻOWY

– Mistrzostwa Europy 2009 roku w Brześciu (Białoruś)

– Mistrzostwa Europy 2010 roku w Montemor-o-Velho (Portugalia) – w nawiasie konkurencje olimp.

– Mistrzostwa Europy 2011 roku w Plovdiv (Bułgaria)

– Mistrzostwa Europy 2012 roku w Varese (Włochy)

– Mistrzostwa Europy 2013 roku w Sewilli (Hiszpania) – w nawiasie konkurencje olimpijskie

– Mistrzostwa Europy 2014 roku w Belgradzie (Serbia) – w nawiasie konkurencje olimpijskie

– Mistrzostwa Europy 2015 roku w Poznaniu – w nawiasie konkurencje olimpijskie

Z powyższego diagramu widać, że od kiedy Mistrzostwa Europy rozgrywane są w stałym terminie na przełomie maja i czerwca, ilość startujących osad oraz zawodniczek i zawodników ustabilizowała się na mniej więcej podobnym poziomie. Bierze się to stąd, że poszczególne europejskie federacje mają stały określony potencjał zawodniczy i finansowy, a ewentualne nagłe zmiany potencjału finansowego nie powodują natychmiastowych zmian w potencjale ludzkim na najwyższym poziomie sportowym.

Łącznie w tym roku w 17 konkurencjach wystartowało 569 osób w 219 osadach. W tym w siedmiu konkurencjach 197 zawodniczek w 79 osadach i w 10 konkurencjach 372 zawodników w 140 osadach. W 14 konkurencjach olimpijskich wystartowało 518 osób w 179 osadach, z czego w 6 konkurencjach startowały 184 zawodniczki w 66 załogach i w 8 konkurencjach męskich 334 zawodników w 113 załogach.

Najwięcej osad zgłoszono do jedynek i czwórek podwójnych mężczyzn wagi otwartej - po 20, a następnie do dwójek podwójnych wagi lekkiej mężczyzn - 17 i jedynek wagi lekkiej mężczyzn - 16. Dopiero na piątym miejscu w tym zestawieniu znalazła się pierwsza konkurencja kobieca - dwójka podwójna z 15 osadami.

ILOŚĆ STARTUJĄCYCH OSAD W POSZCZEGÓLNYCH KONKURENCJACH

Lp.	Konkurencja	Ilość startujących
1-2	Jedynka mężczyzn Dwójka podwójna mężczyzn	20
3	Dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	17
4	Jedynka wagi lekkiej mężczyzn	16
5	Dwójka podwójna kobiet	15
6-9	Jedynka wagi lekkiej kobiet Dwójka bez sterniczki kobiet Dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet Czwórka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn	13
10-11	Dwójka bez sternika mężczyzn Czwórka bez sternika mężczyzn	12
12-14	Jedynka kobiet Dwójka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn Czwórka podwójna mężczyzn	11
15	Ósemka mężczyzn	8
16-17	Czwórka podwójna kobiet Ósemka kobiet	7

Na ostatnich dwóch pozycjach tego zestawienia także znajdują się konkurencje żeńskie - ósemka i czwórka podwójna z siedmioma osadami. Nasuwa się spostrzeżenie, że chyba nie do końca mają rację ci, którzy trochę sztucznie i na siłę dążą do zrównoważenia ilości kobiet i mężczyzn dopuszczonych do startu w Igrzyskach Olimpijskich, gdyż w mistrzostwach otwartych, ogólnie dostępnych tej równowagi nie widać. Z drugiej strony w tych dwóch konkurencjach kobiecych - czwórce podwójnej i ósemce oraz kolejnej patrząc od dołu tabeli ósemce mężczyzn do Igrzysk Olimpijskich podczas tegorocznych Mistrzostw Świata zakwalifikuje się tylko po pięć osad, a w następnym roku w Finałowych Regatach Kwalifikacyjnych w drugiej połowie maja w Lucernie jeszcze po dwie, stąd mniejsze i słabsze federacje zaczynają szukać swoich szans w innych, mniejszych osadach, a mających szersze kwalifikacje.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Wielka Brytania	17
2	Niemcy	15
3	Polska	14
4-5	Czechy, Francja	13
6-7	Rosja, Ukraina	12
8	Holandia	11
9	Dania	10
10-11	Białoruś, Grecja	8
12-13	Irlandia, Rumunia	7
14-17	Hiszpania, Litwa, Serbia, Szwajcaria	6
18-20	Austria, Norwegia, Węgry	5
21-22	Finlandia, Turcja	4
23-26	Azerbejdżan, Bułgaria, Chorwacja, Szwecja	3
27-31	Belgia, Estonia, Łotwa, Portugalia, Słowenia	2
32-34	Cypr, Izrael, Słowacja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Wielka Brytania	7
3-4	Holandia, Polska	6
5-8	Dania, Irlandia, Rosja, Ukraina	5
9-11	Czechy, Francja, Rumunia	4
12-14	Białoruś, Grecja, Litwa	3
15-16	Szwajcaria, Szwecja	2
17-24	Austria, Belgia, Chorwacja, Cypr, Finlandia, Hiszpania, Łotwa, Serbia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Wielka Brytania	10
2-3	Czechy, Francja	9
4-5	Niemcy, Polska	8
6-7	Rosja, Ukraina	7
8-15	Białoruś, Dania, Grecja, Hiszpania, Holandia, Norwegia, Serbia, Węgry	5
16-18	Austria, Szwajcaria, Turcja	4
19-23	Azerbejdżan, Bułgaria, Finlandia, Litwa, Rumunia	3
24-28	Chorwacja, Estonia, Irlandia Portugalia, Słowenia	2
29-33	Belgia, Izrael, Łotwa, Słowacja, Szwecja	1

Jedyną federacją, która zgłosiła swoich przedstawicieli do wszystkich konkurencji była Wielka Brytania. Niemcy, którzy także zawsze zgłaszają do wszystkich imprez mistrzowskich pełną reprezentację tym razem nie przywieźli jedynkarza wagi lekkiej i dwójki podwójnej wagi lekkiej. Na trzecim miejscu w tym zestawieniu znalazła się Polska, która będąc w roli gospodarza zgłosiła bardzo dużą jak na swoje możliwości zawodnicze na najwyższym poziomie reprezentację złożoną z 14 osad. Zabrakło w niej jedynie ósemki kobiet, której w tej chwili nie mamy, męskiej czwórki bez sternika i skifisty Natana Węgrzyckiego-Szymczyka, który jeszcze kończył rok akademicki na uniwersytecie w Kalifornii.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Wielka Brytania	14
2	Niemcy	13
3-5	Czechy, Francja, Polska	11
6-7	Holandia, Ukraina	10
8	Rosja	9
9-10	Białoruś, Dania	8
11	Rumunia	7
12-14	Irlandia, Serbia, Szwajcaria	6
15-17	Grecja, Hiszpania, Litwa	5
18-19	Finlandia, Norwegia	4
20-23	Austria, Chorwacja, Turcja, Węgry	3
24-28	Azerbejdżan, Belgia, Bułgaria, Estonia, Szwecja	2
29-32	Izrael, Łotwa, Portugalia, Słowenia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Wielka Brytania	6
3-5	Holandia, Polska , Ukraina	5
6-11	Czechy, Dania, Francja, Irlandia, Rosja, Rumunia	4
12	Białoruś	3
13-15	Grecja, Litwa, Szwajcaria	2
16-21	Belgia, Chorwacja, Finlandia, Hiszpania, Serbia, Szwecja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Wielka Brytania	8
2-4	Czechy, Francja, Niemcy	7
5	Polska	6
6-10	Białoruś, Holandia, Rosja, Serbia, Ukraina	5
11-14	Dania, Hiszpania, Norwegia, Szwajcaria	4
15-21	Austria, Finlandia, Grecja, Litwa, Rumunia, Turcja, Węgry	3
22-26	Azerbejdżan, Bułgaria, Chorwacja, Estonia, Irlandia	2
27-32	Belgia, Izrael, Łotwa, Portugalia, Słowenia, Szwecja	1

- 32 federacje z 34 biorących udział w Mistrzostwach zgłosiły swoje załogi w konkurencjach olimpijskich, a tylko dwie miały swoich przedstawicieli tylko w konkurencjach nieolimpijskich - Cypr w jedyne wagi lekkiej kobiet i Słowacja w jedyne wagi lekkiej mężczyzn.
- 23 federacje miały swoich reprezentantów zarówno w konkurencjach olimpijskich jak i nieolimpijskich

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Grecja, Polska , Rosja, Wielka Brytania	3
5-11	Austria, Czechy, Dania, Francja, Niemcy, Ukraina, Węgry	2
12-25	Azerbejdżan, Bułgaria, Cypr, Hiszpania, Holandia, Irlandia, Litwa, Łotwa, Norwegia, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Turcja	1

KOBIETY

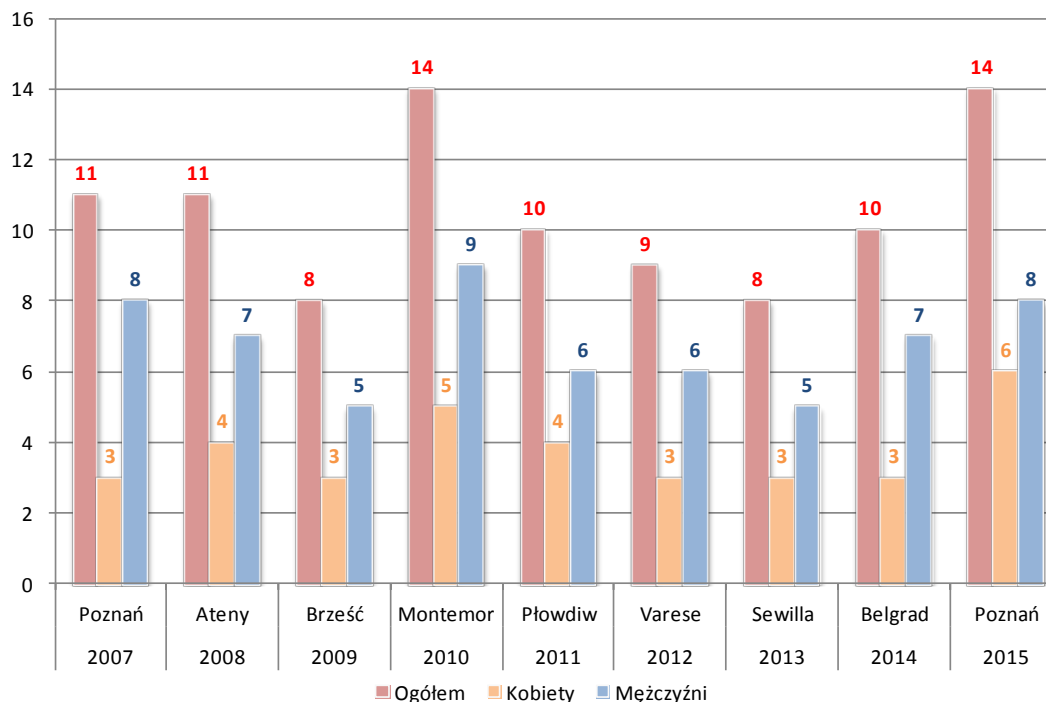
Lp.	Kraj	Ilość
1-13	Austria, Cypr, Dania, Grecja, Holandia, Irlandia, Litwa, Łotwa, Niemcy, Polska , Rosja, Szwecja, Wielka Brytania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-8	Czechy, Francja, Grecja, Polska , Rosja, Ukraina, Wielka Brytania, Węgry	2
9-19	Austria, Azerbejdżan, Bułgaria, Dania, Hiszpania, Niemcy, Norwegia, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Turcja	1

- Cztery federacje - Grecja, Polska, Rosja i Wielka Brytania zgłosiły do Mistrzostw Europy maksymalną ilość trzech osad w konkurencjach nieolimpijskich

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH OSAD PRZEZ POLSKĘ DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2015

Nasza federacja po raz drugi od wznowienia Mistrzostw Europy zgłosiła 14 osad. Poprzednia taka ilość zgłoszonych osad była w 2010 roku, kiedy na dalekie Mistrzostwa Świata w Nowej Zelandii oszczędnościowo wysłaliśmy tylko trzy osady, a Mistrzostwa Europy stały się przez to główną imprezą rozliczającą dla pozostałych osad. Do tegorocznych mistrzostw zgłosiliśmy natomiast rekordową ilość ośmiu osad kobiecych.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Wielka Brytania	52
2	Niemcy	49
3	Rosja	43
4-6	Francja, Polska , Ukraina	40
7	Holandia	39
8	Białoruś	30
9	Czechy	29
10	Rumunia	22
11	Dania	18
12	Hiszpania	16
13	Grecja	15
14-15	Irlandia, Szwajcaria	14
16	Serbia	13
17-18	Austria, Litwa	11
19	Norwegia	10
20-21	Turcja, Węgry	9
22	Finlandia	7
23	Estonia	6
24	Chorwacja	5
25-27	Azerbejdżan, Bułgaria, Szwecja	4
28-30	Łotwa, Portugalia, Słowenia	3
31-32	Belgia, Izrael	2
33-34	Cypr, Słowacja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Wielka Brytania	21
3-4	Holandia, Ukraina	19
5	Rosja	18
6	Rumunia	15
7-8	Białoruś, Polska	12
9	Francja	10
10-11	Dania, Irlandia	8
12	Czechy	7
13	Grecja	5
14	Litwa	4
15-16	Szwajcaria, Szwecja	3
17-20	Chorwacja, Finlandia, Hiszpania, Serbia	2
21-24	Austria, Belgia, Cypr, Łotwa	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Wielka Brytania	31
2	Francja	30
3-4	Polska, Niemcy	28
5	Rosja	25
6	Czechy	22
7	Ukraina	21
8	Holandia	20
9	Białoruś	18
10	Hiszpania	14
11-12	Serbia, Szwajcaria	11
13-16	Austria, Dania, Grecja, Norwegia	10
17-18	Turcja, Węgry	9
19-20	Litwa, Rumunia	7
21-22	Estonia, Irlandia	6
23	Finlandia	5
24-25	Azerbejdżan, Bułgaria	4
26-28	Chorwacja, Portugalia, Słowenia	3
29-30	Izrael, Łotwa	2
31-33	Belgia, Słowacja, Szwecja	1

Pełna reprezentacja na Mistrzostwach Europy wynosi 52 osoby (21 zawodniczek i 31 zawodników). Maksymalną ilość mieli oczywiście jedynie Brytyjczycy, ale w konkurencjach kobiecych także Niemcy, a wśród mężczyzn Francuzom zabrakło jedynie jedyńkarza w klasie otwartej.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1	Wielka Brytania	48
2	Niemcy	46
3	Rosja	39
4	Holandia	38
5-6	Francja, Ukraina	37
7	Polska	36
8	Białoruś	30
9	Czechy	26
10	Rumunia	22
11	Dania	16
12-13	Hiszpania, Szwajcaria	14
14-15	Irlandia, Serbia	13
16	Grecja	11
17	Litwa	10
18	Norwegia	9
19-20	Austria, Turcja	8
21	Finlandia	7
22-23	Estonia, Węgry	6
24	Chorwacja	5
25-27	Azerbejdżan, Bułgaria, Szwecja	3
28-32	Belgia, Izrael, Łotwa, Portugalia, Słowenia	2

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, Wielka Brytania	20
3	Ukraina	19
4	Holandia	18
5	Rosja	17
6	Rumunia	15
7	Białoruś	12
8	Polska	11
9	Francja	10
10-12	Czechy, Dania, Irlandia	7
13	Grecja	4
14-15	Litwa, Szwajcaria	3
16-20	Chorwacja, Finlandia, Hiszpania, Serbia, Szwecja	2
21	Belgia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Wielka Brytania	28
2	Francja	27
3	Niemcy	26
4	Polska	25
5	Rosja	22
6	Holandia	20
7	Czechy	19
8-9	Białoruś, Ukraina	18
10	Hiszpania	12
11-12	Serbia, Szwajcaria	11
13-14	Dania, Norwegia	9
15-16	Austria, Turcja	8
17-19	Grecja, Litwa, Rumunia	7
20-22	Irlandia, Estonia, Węgry	6
23	Finlandia	5
24-26	Azerbejdżan, Bułgaria, Chorwacja	3
27-30	Izrael, Łotwa, Portugalia, Słowenia	2
31-32	Belgia, Szwecja	1

- 11 państw, czyli 32,4 % ogółu startujących miało w Poznaniu tylko od jednej do trzech osad (AZE, BEL, BUL, CYP, EST, ISR, LAT, POR, SLO, SVK, SWE), co przekładało się na skromne ekipy liczące 1-3 zawodników. Polska w zestawieniu pod względem ilości startujących zawodników i zawodniczek znalazła się na siódmym miejscu wśród konkurencji olimpijskich i to głównie w wyniku braku żeńskiej ósemki, oraz na pierwszym w grupie państw wśród konkurencji nieolimpijskich.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Grecja, Polska , Rosja, Wielka Brytania	4
5-10	Austria, Czechy, Francja, Niemcy, Ukraina, Węgry	3
11-12	Dania, Hiszpania	2
13-25	Azerbejdżan, Bułgaria, Cypr, Holandia, Irlandia, Litwa, Łotwa, Norwegia, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Turcja	1

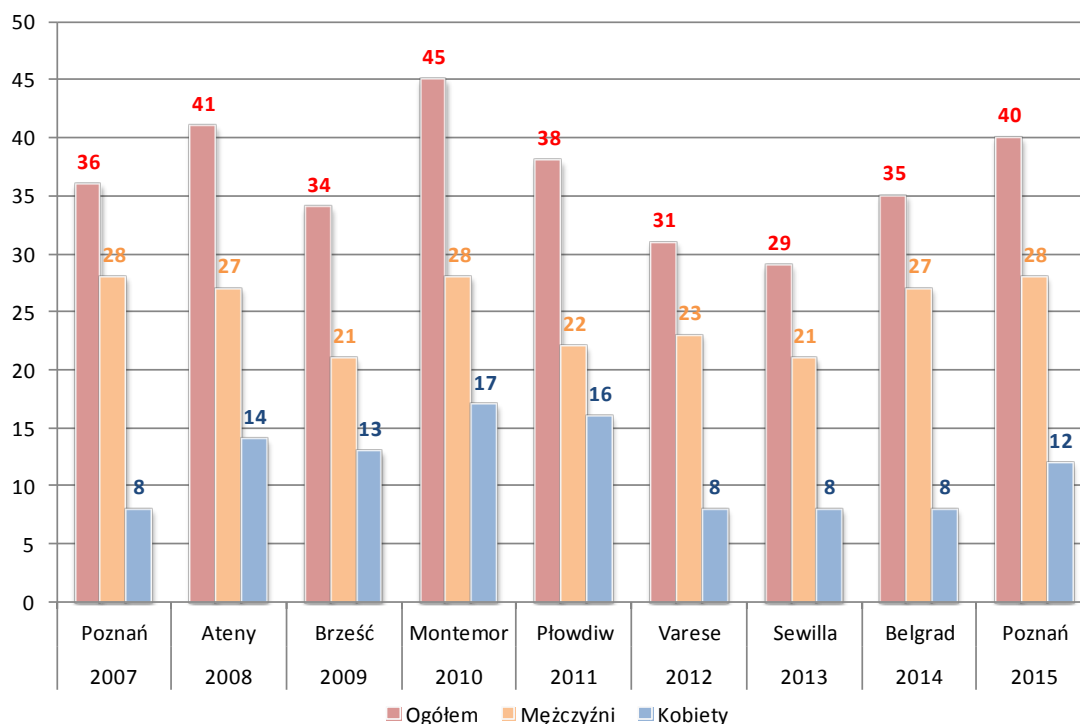
KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-13	Austria, Cypr, Dania, Grecja, Holandia, Irlandia, Litwa, Łotwa, Niemcy, Polska , Rosja, Szwecja, Wielka Brytania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-8	Czechy, Francja, Grecja, Polska , Rosja, Ukraina, Węgry, Wielka Brytania	3
9-11	Austria, Hiszpania, Niemcy	2
12-19	Azerbejdżan, Bułgaria, Dania, Norwegia, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Turcja	1

ILOŚĆ STARTUJĄCYCH ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW W REPREZENTACJI POLSKI W MISTRZOTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2015

Z powyższego diagramu widać, że ilość startujących polskich zawodników waha się w granicach 21-28 osób, co można uznać, że jest na podobnym poziomie. Natomiast wśród kobiet, aż w czterech przypadkach na dziewięć startów było osiem zawodniczek, a w latach 2008-2011 zgłaszaliśmy do startu polską ósemkę, stąd liczba startujących wzrosła nawet do 17. W tegorocznych Mistrzostwach Europy, pomimo zgłoszenia swoich osad, aż w 14 konkurencjach na 17 rozgrywanych, były to trzecie w kolejności mistrzostwa z uwagi na stan liczebny reprezentacji. Rekordowymi były omawiane wcześniej mistrzostwa 2010 roku w Montemor o Velho, natomiast drugimi w kolejności mistrzostwa w Atenach, kiedy to po Igrzyskach reprezentacja najpierw startowała w Akademickich Mistrzostwach Świata w Belgradzie, aby w całości bezpośrednio przenieść się do Aten, stąd liczebność była większa.

Analizując skuteczność finałową poszczególnych reprezentacji startujących w tegorocznych Mistrzostwach Europy widać, że najmocniejszą reprezentację mieli Brytyjczycy, którzy spośród 17 osad aż 15 zakwalifikowali do finału, a następnie Niemcy, Francuzi, Holendrzy i Polska. Brytyjczycy do finału A nie zakwalifikowali po jednej osadzie żeńskiej (jedyńka wagi otwartej) i męskiej (dwójka podwójna wagi otwartej).

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1	Wielka Brytania	15	88,2 %
2	Niemcy	10	66,67 %
3	Francja	9	69,2 %
4	Holandia	8	72,72 %
5	Polska	7	50 %
6-7	Litwa Ukraina	5	83,3 % 41,67 %
8-11	Białoruś Czechy Dania Rosja	4	50 % 30,77 % 40 % 33,33 %
12-14	Hiszpania Irlandia Norwegia	3	50 % 42,86 % 60 %
15-19	Bułgaria Grecja Rumunia Szwajcaria Turcja	2	66,67 % 25 % 28,57 % 33,33 % 50 %
20-27	Belgia Chorwacja Cypr Serbia Słowacja Słowenia Szwecja Węgry	1	50 % 33,33 % 100 % 16,67 % 100 % 50 % 33,33 % 20 %

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1	Wielka Brytania	6	85,7 %
2	Niemcy	5	71,4 %
3-4	Holandia Polska	4	66,67 % 66,67 %
5-7	Białoruś Dania Litwa	3	100 % 60 % 100 %
8-12	Francja Irlandia Rosja Rumunia Ukraina	2	50 % 40 % 40 % 50 % 40 %
13-16	Cypr Czechy Szwajcaria Szwecja	1	100 % 25 % 50 % 50 %

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1	Wielka Brytania	9	90 %
2	Francja	7	77,78 %
3	Niemcy	5	62,5 %
4	Holandia	4	80 %
5-9	Czechy Hiszpania Norwegia Polska Ukraina	3	33,33 % 60 % 60 % 37,5 % 42,86 %
10-14	Bułgaria Grecja Litwa Rosja Turcja	2	66,67 % 40 % 66,67 % 28,57 % 50 %
15-24	Belgia Białoruś Chorwacja Dania Irlandia Serbia Słowacja Słowenia Szwajcaria Węgry	1	100 % 20 % 50 % 20 % 50 % 20 % 100 % 50 % 25 % 20 %

Pomijając dwie jednoosobowe reprezentacje Słowacji i Cypru, Brytyjczycy mają największy procentowy udział swoich osad w finałach A (88,2 %), a kolejną jest niezwykle mocna i skuteczna w ostatnim okresie Litwa, która ma stosunkowo niewielką reprezentację, ale za to na wysokim poziomie.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1	Wielka Brytania	12	85,71 %
2-3	Holandia Niemcy	8	80 % 61,5 %
4	Francja	7	63,63 %
5	Polska	6	54,54 %
6-10	Białoruś Czechy Dania Litwa Ukraina	4	50 % 36,36 % 50 % 80 % 40 %
11-13	Irlandia Norwegia Rosja	3	50 % 60 % 33,33 %
14-17	Hiszpania Rumunia Szwajcaria Turcja	2	40 % 28,57 % 33,33 % 66,67 %
18-23	Belgia Bułgaria Chorwacja Grecja Serbia Węgry	1	50 % 50 % 33,33 % 20 % 16,67 % 33,33 %

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1	Wielka Brytania	5	83,33 %
2-4	Holandia Niemcy Polska	4	80 % 66,67 % 80 %
5-6	Białoruś Dania	3	100 % 75 %
7-11	Francja Irlandia Litwa Rumunia Ukraina	2	50 % 50 % 100 % 50 % 40 %
12-14	Czechy Rosja Szwajcaria	1	25 % 25 % 50 %

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1	Wielka Brytania	7	87,5 %
2	Francja	5	71,43 %
3-4	Holandia Niemcy	4	80 % 57,14 %
5-6	Czechy Norwegia	3	42,86 % 75 %
7-12	Hiszpania Litwa Polska Rosja Turcja Ukraina	2	50 % 66,67 % 33,33 % 40 % 66,67 % 40 %
13-22	Belgia Białoruś Bułgaria Chorwacja Dania Grecja Irlandia Serbia Szwajcaria Węgry	1	100 % 20 % 50 % 50 % 25 % 33,33 % 50 % 20 % 25 % 33,33 %

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1	Wielka Brytania	3	100 %
2-3	Francja Niemcy	2	100 % 100 %
4-14	Bułgaria Cypr Grecja Hiszpania Litwa Polska Rosja Słowacja Słowenia Szwecja Ukraina	1	100 % 100 % 33,33 % 100 % 100 % 33,33 % 33,33 % 100 % 100 % 100 % 50 %

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1-6	Cypr Litwa Niemcy Rosja Szwecja Wielka Brytania	1	100 % 100 % 100 % 100 % 100 % 100 %

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1-2	Francja Wielka Brytania	2	100 % 100 %
3-10	Bułgaria Grecja Hiszpania Niemcy Polska Słowacja Słowenia Ukraina	1	100 % 50 % 100 % 100 % 50 % 100 % 100 % 50 %

W trzech konkurencjach nieolimpijskich najmocniejsze reprezentacje mieli Brytyjczycy oraz Francuzi i Niemcy, których wszystkie startujące załogi stawały do walki o medale w finale A. Podobną skuteczność 100 % miało kilka innych reprezentacji, ale one zgłaszały tylko po jednej osadzie w tych konkurencjach. Polska pomimo wstępnego założenia, że też zgłaszamy we konkurencjach nieolimpijskich jedynie załogi mające szanse na walkę o medale w finale A, to tylko jednej z nich udało się wejść do finału, a w nim niestety zająć ostatnie miejsce. To taka nasza - polska teoretyczna „mocarstwowość”!!!

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW WEDŁUG PROCENTOWEJ SKUTECZNOŚCI FINAŁOWEJ

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość
1-2	Cypr	100 %	1
	Słowacja		1
3	Wielka Brytania	88,2 %	15
4	Litwa	83,3 %	5
5	Holandia	72,72 %	8
6	Francja	69,2 %	9
7-8	Bułgaria	66,67 %	2
	Niemcy		10
9	Norwegia	60 %	3
10-15	Belgia	50 %	1
	Białoruś		4
	Hiszpania		3
	Polska		7
	Słowenia		1
	Turcja	2	
16	Irlandia	42,86 %	3
17	Ukraina	41,67 %	5
18	Dania	40 %	4
19-22	Chorwacja	33,33 %	1
	Rosja		4
	Szwajcaria		2
	Szwecja		1
23	Czechy	30,77 %	4
24	Rumunia	28,57 %	2
25	Grecja	25 %	2
26	Węgry	20 %	1
27	Serbia	16,67 %	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość
1-3	Białoruś	100 %	3
	Cypr		1
	Litwa		3
4	Wielka Brytania	85,7 %	6
5	Niemcy	71,4 %	5
6-7	Holandia	66,67 %	4
	Polska	66,67 %	
8	Dania	60 %	3
9-12	Francja	50 %	2
	Rumunia		2
	Szwajcaria		1
	Szwecja		1
13-15	Irlandia	40%	2
	Rosja		2
	Ukraina		2
16	Czechy	25 %	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość
1	Belgia	100 %	1
	Słowacja		1
2	Wielka Brytania	90 %	9
3	Holandia	80 %	4
4	Francja	77,78 %	7
5-6	Bułgaria	66,67 %	2
	Litwa		2
7	Niemcy	62,5 %	5
8-9	Hiszpania	60 %	3
	Norwegia		3
10-13	Chorwacja	50 %	1
	Dania		1
	Słowenia		1
	Turcja		2
14	Ukraina	42,86 %	3
15	Grecja	40 %	2
16	Polska	37,5 %	3
17	Czechy	33,33 %	3
18	Rosja	28,57 %	2
19	Szwajcaria	25 %	1
20-23	Białoruś	20 %	1
	Irlandia		
	Serbia		
	Węgry		

Polska reprezentacja z 50 % skutecznością znajduje się w środku zestawienia państw mających swoje osady w finale. Z wysoką skutecznością startowały osady kobiece (66,67 %), co dawało miejsce w grupie z Holandią i podobną do Niemców. Natomiast mężczyźni osiągnęli skuteczność 37,5 %, co daje miejsce w dolnej części tabeli wśród tych, co mieli swoje załogi w finałach A.

Siedem federacji nie miało w Mistrzostwach Europy żadnej osady w finale A (Austria, Azerbejdżan, Estonia, Finlandia, Łotwa, Portugalia i Izrael).

Wśród konkurencji olimpijskich najwyższą skuteczność finałową miała zdecydowanie duża reprezentacja Wielkiej Brytanii przez Holandią i Litwą. Polska znalazła się w pierwszej ósemce czołowych państw, co przy pominięciu mniejszych liczebnie reprezentacji Litwy, Turcji i Norwegii daje nam dobrą pozycję wśród najlepszych federacji europejskich.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW WEDŁUG PROCENTOWEJ SKUTECZNOŚCI FINAŁOWEJ WŚRÓD KONKURENCJI OLIMPIJSKICH

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość
1	Wielka Brytania	85,71 %	12
2-3	Holandia Litwa	80 %	8 4
4	Turcja	66,67 %	2
5	Francja	63,63 %	7
6	Niemcy	61,5 %	8
7	Norwegia	60 %	3
8	Polska	54,54 %	6
9-13	Belgia Białoruś Bułgaria Dania Irlandia	50 %	1 4 1 4 3
14-15	Hiszpania Ukraina	40 %	2 4
16	Czechy	36,36 %	4
17-20	Chorwacja Rosja Szwajcaria Węgry	33,33 %	1 3 2 1
21	Rumunia	28,57 %	2
22	Grecja	20 %	1
23	Serbia	16,67 %	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość
1-2	Białoruś Litwa	100 %	3 2
3	Wielka Brytania	83,33 %	5
4-5	Holandia Polska	80 % 80 %	4 4
6	Dania	75 %	3
7	Niemcy	66,67 %	4
8-11	Francja Irlandia Rumunia Szwajcaria	50 % 50 % 50 %	2 2 2 1
12	Ukraina	40 %	2
13-14	Czechy Rosja	25 %	1 1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość
1	Belgia	100 %	1
2	Wielka Brytania	87,5 %	7
3	Holandia	80 %	4
4	Norwegia	75 %	3
5	Francja	71,43 %	5
6-7	Litwa Turcja	66,67 %	2 2
8	Niemcy	57,14 %	4
9-12	Bułgaria Chorwacja Hiszpania Irlandia	50 %	1 1 2 1
13	Czechy	42,86 %	3
14-15	Rosja Ukraina	40 %	2 2
16-18	Grecja Polska Węgry	33,33 %	1 2 1
19-20	Dania Szwajcaria	25 %	1 1
21-22	Białoruś Serbia	20 %	1 1

Siedemnaście kompletów tzn. 51 medali rozdzieliło pomiędzy siebie prawie 60 % startujących państw. A 43 % medali zdobyły trzy federacje - Wielka Brytania, Niemcy i Francja.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1	Wielka Brytania	10	58,8 %
2-3	Francja Niemcy	6	46,15 % 40 %
4-6	Holandia Polska Rosja	3	27,3 % 21,43 % 25 %
7-12	Białoruś Czechy Norwegia Rumunia Szwajcaria Ukraina	2	25 % 15,38 % 40 % 28,57 % 33,33 % 16,67 %
13-20	Chorwacja Dania Grecja Litwa Serbia Słowacja Słowenia Szwecja	1	33,33 % 10 % 12,5 % 16,67 % 16,67 % 100 % 50 % 33,33 %

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1	Wielka Brytania	4	57,14 %
2-4	Holandia Niemcy Polska	3	50 % 42,86 % 50 %
5	Rumunia	2	50 %
6-11	Białoruś Czechy Litwa Rosja Szwajcaria Szwecja	1	33,33 % 25 % 33,33 % 20 % 50 % 50 %

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1-2	Francja Wielka Brytania	6	66,67 % 60 %
3	Niemcy	3	37,5 %
4-6	Norwegia Rosja Ukraina	2	40 % 28,57 % 28,57 %
7-15	Białoruś Chorwacja Czechy Dania Grecja Serbia Słowacja Słowenia Szwajcaria	1	20 % 50 % 11,11 % 20 % 20 % 20 % 100 % 50 % 25 %

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1	Wielka Brytania	8	57,14 %
2-3	Francja Niemcy	4	36,36 % 30,77 %
4-6	Holandia Polska Rosja	3	30 % 27,27 % 33,33 %
7-12	Białoruś Czechy Norwegia Rumunia Szwajcaria Ukraina	2	25 % 18,18 % 50 % 28,57 % 33,33 % 20 %
13-17	Chorwacja Dania Grecja Litwa Serbia	1	33,33 % 12,5 % 20 % 20 % 16,67 %

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1-3	Holandia	3	60 %
	Polska		60 %
	Wielka Brytania		50 %
4-5	Niemcy Rumunia	2	33,33 % 50 %
6-10	Białoruś	1	33,33 %
	Czechy		25 %
	Litwa		50 %
	Rosja		25 %
	Szwajcaria		50 %

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1	Wielka Brytania	5	62,5 %
2	Francja	4	57,14 %
3-6	Niemcy	2	28,57 %
	Norwegia		50 %
	Rosja		40 %
	Ukraina		50 %
7-13	Białoruś	1	20 %
	Chorwacja		50 %
	Czechy		14,29 %
	Dania		25 %
	Grecja		33,33 %
	Serbia		20 %
	Szwajcaria		25 %

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1-3	Francja	2	100 %
	Niemcy		100 %
	Wielka Brytania		66,67 %
4-6	Słowacja	1	100 %
	Słowenia		100 %
	Szwecja		100 %

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1-3	Niemcy	1	100 %
	Szwecja		100 %
	Wielka Brytania		100 %

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość	% całości reprezentacji
1	Francja	2	100 %
2-5	Niemcy	1	100 %
	Słowacja		100 %
	Słowenia		100 %
	Wielka Brytania		50 %

W konkurencjach olimpijskich także najwięcej medali zdobyli Brytyjczycy. Za nimi znaleźli się Niemcy i Francuzi, którzy zdobyli po jednym medalu więcej niż reprezentacja Polski. W polskiej reprezentacji medale zdobywały niestety tylko kobiety, co dało im wspólnie z Wielką Brytanią i Holandią miejsce na czele tych zestawień, w których dla odmiany nie ma Polaków wśród mężczyzn.

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA POSZCZEGÓLNYCH FEDERACJI W MISTRZOSTWACH EUROPY W POZANIU - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość
1	Słowacja	100 %	1
2	Wielka Brytania	58,8 %	10
3	Słowenia	50 %	1
4	Francja	46,15 %	6
5-6	Niemcy	40 %	6
	Norwegia		2
7-9	Chorwacja	33,33 %	1
	Szwajcaria		2
	Szwecja		1
10	Rumunia	28,57 %	2
11	Holandia	27,3 %	3
12-13	Białoruś	25 %	2
	Rosja		3
14	Polska	21,43 %	3
15-17	Litwa	16,67 %	1
	Serbia		1
	Ukraina		2
18	Czechy	15,38 %	2
19	Grecja	12,5 %	1
20	Dania	10 %	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość
1	Wielka Brytania	57,14 %	4
2-6	Holandia	50 %	3
	Polska		3
	Rumunia		2
	Szwajcaria		1
	Szwecja		1
7	Niemcy	42,86 %	3
8-9	Białoruś	33,33 %	1
	Litwa		1
10	Czechy	25 %	1
11	Rosja	20 %	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość
1	Słowacja	100 %	1
2	Francja	66,67 %	6
3	Wielka Brytania	60 %	6
4-5	Chorwacja	50 %	1
	Słowenia		1
6	Norwegia	40 %	2
7	Niemcy	37,5 %	3
8-9	Rosja	28,57 %	2
	Ukraina		2
10	Szwajcaria	25 %	1
11-14	Białoruś	20 %	1
	Dania		1
	Grecja		1
	Serbia		1
15	Czechy	11,11 %	1

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość
1	Wielka Brytania	57,14 %	8
2	Norwegia	50 %	2
3	Francja	36,36 %	4
4-6	Chorwacja	33,33 %	1
	Rosja		3
	Szwajcaria		2
7	Niemcy	30,77 %	4
8	Holandia	30 %	3
9	Rumunia	28,57 %	2
10	Polska	27,27 %	3
11	Białoruś	25 %	2
12-14	Grecja	20 %	1
	Litwa		1
	Ukraina		2
15	Czechy	18,18 %	2
16	Serbia	16,67 %	1
17	Dania	12,5 %	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość
1-2	Holandia	60 %	3
	Polska		3
3-6	Litwa	50 %	1
	Rumunia		2
	Szwajcaria		1
	Wielka Brytania		3
7-8	Białoruś	33,33 %	1
	Niemcy		2
9-10	Czechy	25 %	1
	Rosja		1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość
1	Wielka Brytania	62,5 %	5
2	Francja	57,14 %	4
3-5	Chorwacja	50 %	1
	Norwegia		2
	Ukraina		2
6	Rosja	40 %	2
7	Grecja	33,33 %	1
8	Niemcy	28,57 %	2
9-10	Dania	25 %	1
	Szwajcaria		1
11-12	Białoruś	20 %	1
	Serbia		1
13	Czechy	14,29 %	1

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość
1-5	Francja	100 %	2
	Niemcy		2
	Słowacja		1
	Słowenia		1
	Szwecja		1
6	Wielka Brytania	66,67 %	2

KOBIETY

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość
1-3	Niemcy	100 %	1
	Szwecja	100 %	1
	Wielka Brytania	100 %	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość
1-4	Francja	100 %	2
	Niemcy		1
	Słowacja		1
	Słowenia		1
5	Wielka Brytania	50 %	1

Wśród konkurencji olimpijskich nasza reprezentacja miała skuteczność medalową na poziomie 27,27 % czyli o połowę niższą niż większa od polskiej, reprezentacja Wielkiej Brytanii, natomiast dość zbliżoną do kolejnej dużej reprezentacji jaką byli Niemcy. Budującym jest to, że znowuż nasze osady kobiece, wspólnie z Holenderkami miały w swoich konkurencjach najwyższą skuteczność medalową.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Wielka Brytania	6 - 2 - 2
2	Niemcy	3 - 1 - 2
3	Francja	2 - 4 - 0
4	Rosja	2 - 0 - 1
5-6	Czechy Szwajcaria	1 - 1 - 0
7	Polska	1 - 0 - 2
8	Chorwacja	1 - 0 - 0
9	Holandia	0 - 3 - 0
10	Ukraina	0 - 1 - 1
11-14	Grecja Litwa Słowacja Szwecja	0 - 1 - 0
15-17	Białoruś Norwegia Rumunia	0 - 0 - 2
18-20	Dania Serbia Słowenia	0 - 0 - 1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Wielka Brytania	3 - 0 - 1
2	Niemcy	1 - 1 - 0
3	Polska	1 - 0 - 2
4-5	Czechy Rosja	1 - 0 - 0
6	Holandia	0 - 3 - 0
7-9	Litwa Szwajcaria Szwecja	0 - 1 - 0
10	Rumunia	0 - 0 - 2
11	Białoruś	0 - 0 - 1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Wielka Brytania	3 - 2 - 1
2	Francja	2 - 4 - 0
3	Niemcy	2 - 0 - 1
4	Rosja	1 - 0 - 1
5	Ukraina	0 - 1 - 1
6-7	Chorwacja Szwajcaria	1 - 0 - 0
8-10	Czechy Grecja Słowacja	0 - 1 - 0
11	Norwegia	0 - 0 - 2
12-15	Białoruś Dania Serbia Słowenia	0 - 0 - 1

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Wielka Brytania	4 - 2 - 2
2	Niemcy	3 - 1 - 0
3	Rosja	2 - 0 - 1
4	Francja	1 - 3 - 0
5-6	Czechy Szwajcaria	1 - 1 - 0
7	Polska	1 - 0 - 2
8	Chorwacja	1 - 0 - 0
9	Holandia	0 - 3 - 0
10	Ukraina	0 - 1 - 1
11-12	Grecja Litwa	0 - 1 - 0
13-15	Białoruś Norwegia Rumunia	0 - 0 - 2
16-17	Dania Serbia	0 - 0 - 1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Wielka Brytania	2 - 0 - 1
2	Niemcy	1 - 1 - 0
3	Polska	1 - 0 - 2
4-5	Czechy Rosja	1 - 0 - 0
6	Holandia	0 - 3 - 0
7-8	Litwa Szwajcaria	0 - 1 - 0
9	Rumunia	0 - 0 - 2
10	Białoruś	0 - 0 - 1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Wielka Brytania	2 - 2 - 1
2	Niemcy	2 - 0 - 0
3	Francja	1 - 3 - 0
4	Rosja	1 - 0 - 1
5-6	Chorwacja Szwajcaria	1 - 0 - 0
7	Ukraina	0 - 1 - 1
8-9	Czechy Grecja	0 - 1 - 0
10	Norwegia	0 - 0 - 2
11-13	Białoruś Dania Serbia	0 - 0 - 1

**KLASYFIKACJA MEDALOWA
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE**

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Wielka Brytania	2 - 0 - 0
2	Francja	1 - 1 - 0
3	Niemcy	0 - 0 - 2
4-5	Słowacja Szwecja	0 - 1 - 0
6	Słowenia	0 - 0 - 1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Wielka Brytania	1 - 0 - 0
2	Szwecja	0 - 1 - 0
3	Niemcy	0 - 0 - 1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Francja	1 - 1 - 0
2	Wielka Brytania	1 - 0 - 0
3	Słowacja	0 - 1 - 0
4-5	Niemcy Słowenia	0 - 0 - 1

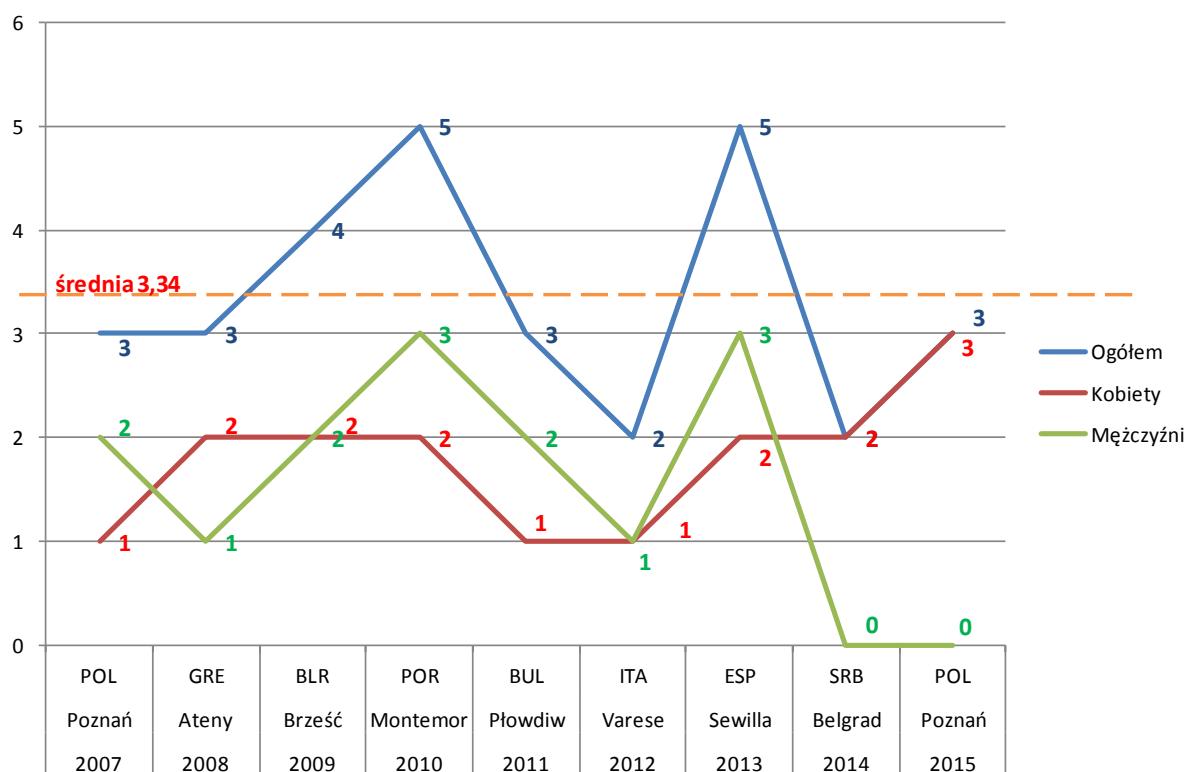
Na czele klasyfikacji medalowej ogólnej (konkurencje olimpijskie i nieolimpijskie) już drugi rok z rzędu znaleźli się Brytyjczycy. Także w tym roku Wielka Brytania przewodzi wszystkim klasyfikacjom medalowym wśród konkurencji olimpijskich. Jeszcze w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy Niemcy wyprzedzili Anglików w klasyfikacji medalowej mężczyzn wśród konkurencji olimpijskich, a w tym roku widać już całkowitą dominację Wielkiej Brytanii w wioślarstwie europejskim. Podobnie zresztą w tym roku ułożyło się wśród konkurencji nieolimpijskich. O ile w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy Brytyjczycy nie byli na czele żadnej z klasyfikacji medalowej, to w tym roku jedynie ulegli Francuzom wśród mężczyzn. Oznacza to, że ich reprezentacja już na początku sezonu sygnalizuje bardzo mocne przygotowanie do tego tak arcyważnego sezonu kwalifikacji olimpijskich. Tak dobre wyniki tej reprezentacji są z pewnością pokłosiem specjalnego programu selekcji i przygotowań, jaki mieli Anglicy w cyklu olimpijskim przed Igrzyskami w Londynie.

**MIEJSCA REPREZENTACJI POLSKI W KLASYFIKACJI MEDALOWEJ
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2015**

	OGÓŁEM	KOBIETY	MĘŻCZYŹNI
2007 Poznań	XII	7-9	8
2008 Ateny	IX	5-6	10-13
2009 Brześć	VI	7-8	4
2010 Montemor	IV	7	4
2011 Płowdiw	VII-VIII	6-9	4-5
2012 Varese	VI-VII	7-9	4-7
2013 Sewilla	XI	9	9
2014 Belgrad	VIII	3	-
2015 Poznań	VII	3	-

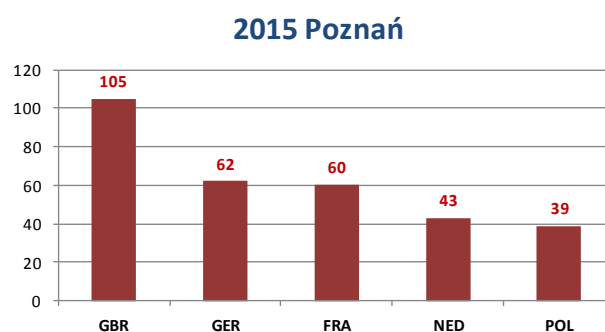
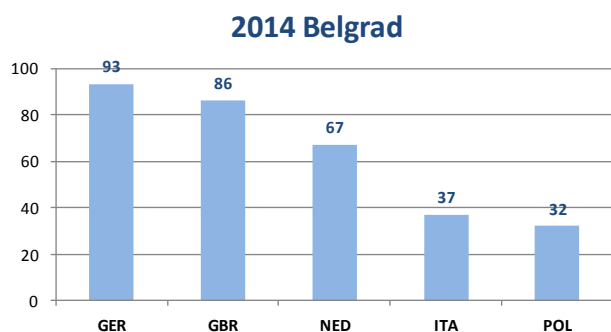
Nasza reprezentacja już drugi rok z rzędu zajmuje miejsce pod koniec pierwszej ósemki i drugi raz z rzędu za sprawą medali zdobywanych przez osady kobiece. Analizując powyższą tabelę, widać, że tylko raz znaleźliśmy się na wyższej pozycji w 2010 roku w omawianych wcześniej Mistrzostwach Europy w portugalskim Montemor o Velho. Na dziewięć startów w Mistrzostwach Europy po wznowieniu, aż sześciokrotnie Polska uplasowała się wśród ośmiu najlepszych reprezentacji. Daje się także zaobserwować tendencję zmiany przewodnictwa od mężczyzn (lata 2009-2012) do kobiet (2013-2015), co obrazuje także poniższy wykres i tabela.

ILOŚĆ MEDALI ZDOBYWANYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2015

	2007 Poznań			2008 Ateny			2009 Brześć			2010 Montemor			2011 Płowdiw			2012 Varese			2013 Sewilla			2014 Belgrad			2015 Poznań		
	Σ	K	M	Σ	K	M	Σ	K	M	Σ	K	M	Σ	K	M	Σ	K	M	Σ	K	M	Σ	K	M			
ZŁOTE							1	1		1		1	1		1		1		1	1		1	1				
SREBRNE	3	1	2	2	2		1		1	4	2	2	1	1		1	1		4	1	3						
BRAZOWE				1		1	2	1	1				1		1				1	1		1	1		2	2	

Jednak wykładnikiem aktualnego potencjału poszczególnych federacji jest zawsze punktacja drużynowa za miejsca I-VIII. Aby porównać potencjał najlepszych europejskich federacji można tego dokonać tylko na podstawie dwóch ostatnich mistrzostw, gdyż dopiero w nich uczestniczą wszystkie federacje w swoich najmocniejszych, choć jak wcześniej wspomniano, w tym roku zabrakło mocnej reprezentacji włoskiej.

Jak widać na pozycji lidera nastąpiła zmiana. Pomimo braku federacji włoskiej bardzo dużo w stosunku do roku ubiegłego stracili Niemcy, bo aż 30 pkt. Polska w punktacji ogólnej wszystkich konkurencji nadal zajmuje bardzo wysoką piątą pozycję. Przed Polską jedynie Włochów zastąpili Francuzi.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Wielka Brytania	105
2	Niemcy	62
3	Francja	60
4	Holandia	43
5	Polska	39
6	Rosja	33
7	Czechy	31
8	Ukraina	27
9	Białoruś	24
10-11	Dania, Litwa	22
12	Szwajcaria	20
13	Norwegia	17
14	Grecja	15
15-16	Hiszpania, Rumunia	14
17	Irlandia	12
18-19	Chorwacja, Serbia	9
20	Bułgaria	8
21-22	Słowacja, Szwecja	7
23-24	Słowenia, Turcja	6
25-26	Cypr, Węgry	5
27	Belgia	4
28	Estonia	1

KOBIEТЫ

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Wielka Brytania	42
2	Niemcy	32
3	Holandia	27
4	Polska	25
5-7	Dania, Litwa, Rosja	15
8-9	Białoruś, Rumunia	13
10	Czechy	11
11-12	Szwajcaria, Ukraina	9
13-14	Francja, Irlandia	8
15	Szwecja	7
16	Cypr	5
17	Grecja	2
18	Hiszpania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Wielka Brytania	63
2	Francja	52
3	Niemcy	30
4	Czechy	20
5-6	Rosja, Ukraina	18
7	Norwegia	17
8	Holandia	16
9	Polska	14
10-11	Grecja, Hiszpania	13
12-13	Białoruś, Szwajcaria	11
14-15	Chorwacja, Serbia	9
16	Bułgaria	8
17-19	Dania, Litwa, Słowacja	7
20-21	Słowenia, Turcja	6
22	Węgry	5
23-24	Belgia, Irlandia	4
25-26	Estonia, Rumunia	1

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Wielka Brytania	82
2	Niemcy	50
3	Francja	44
4	Holandia	43
5	Polska	35
6	Czechy	30
7	Rosja	27
8-9	Białoruś, Ukraina	24
10-11	Dania, Szwajcaria	20
12	Litwa	19
13	Norwegia	17
14	Rumunia	14
15	Irlandia	11
16-19	Chorwacja, Grecja, Hiszpania, Serbia	9
20	Turcja	6
21	Węgry	5
22-23	Belgia, Bułgaria	4
24	Estonia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Wielka Brytania	33
2	Holandia	27
3	Niemcy	26
4	Polska	25
5-7	Białoruś, Dania, Rumunia	13
8	Litwa	12
9-10	Czechy, Rosja	11
11-12	Szwajcaria, Ukraina	9
13	Francja	8
14	Irlandia	7
15	Grecja	2
16	Hiszpania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Wielka Brytania	49
2	Francja	36
3	Niemcy	24
4	Czechy	19
5	Norwegia	17
6-7	Holandia, Rosja	16
8	Ukraina	15
9-10	Białoruś, Szwajcaria	11
11	Polska	10
12-13	Chorwacja, Serbia	9
14	Hiszpania	8
15-17	Dania, Grecja, Litwa	7
18	Turcja	6
19	Węgry	5
20-22	Belgia, Bułgaria, Irlandia	4
23-24	Estonia, Rumunia	1

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Wielka Brytania	23
2	Francja	16
3	Niemcy	12
4-5	Słowacja, Szwecja	7
6-8	Grecja, Rosja, Słowenia	6
9-10	Cypr, Hiszpania	5
11-12	Bułgaria, Polska	4
13-14	Litwa, Ukraina	3
15	Dania	2
16-17	Czechy, Irlandia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Wielka Brytania	9
2	Szwecja	7
3	Niemcy	6
4	Cypr	5
5	Rosja	4
6	Litwa	3
7	Dania	2
8	Irlandia	1

MĘŻCZYŹNI

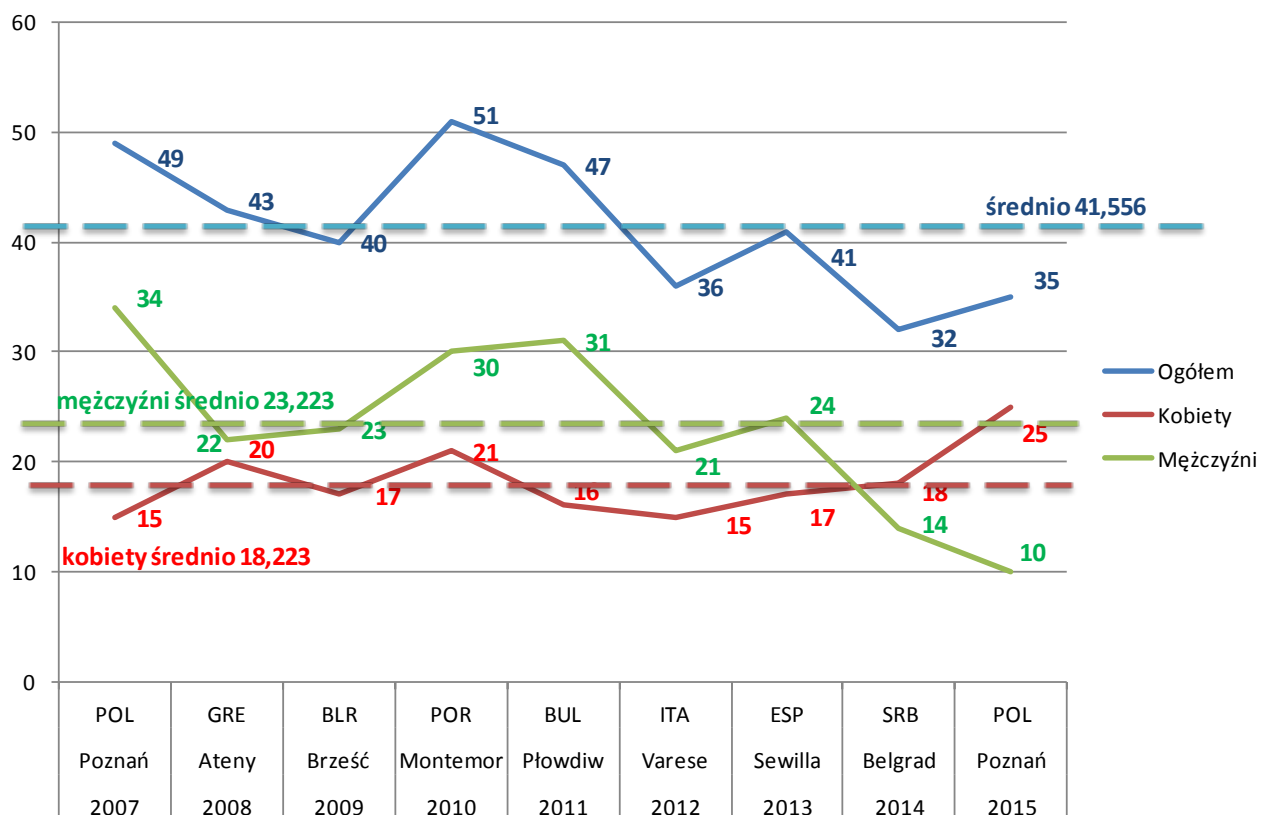
Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Francja	16
2	Wielka Brytania	14
3	Słowacja	7
4-6	Grecja, Niemcy, Słowenia	6
7	Hiszpania	5
8-9	Bułgaria, Polska	4
10	Ukraina	3
11	Rosja	2
12	Czechy	1

Podobnie jak w klasyfikacji medalowej na czele wszystkich tabel punktacyjnych, z wyjątkiem męskich konkurencji nieolimpijskich, Brytyjczycy drugich w tabeli Niemców wyprzedzili wśród wszystkich konkurencji aż o 43 punkty, a wśród konkurencji olimpijskich o 32 punkty. Tu także widać determinację tej reprezentacji w przygotowaniach do kwalifikacji olimpijskich. Wprawdzie w większości ostatnich lat ta dominacja Brytyjczyków z początku sezonu później na Mistrzostwach Świata na przełomie sierpnia i września bardzo się spłaszczyła.

Polska reprezentacja w tym roku zdobyła niemal tyle samo punktów jak w roku ubiegłym. Minimalny wzrost spowodowany jest uplasowaniem się w pierwszej ósemce dwóch konkurencji nieolimpijskich. Dwójki bez sternika wagi lekkiej mężczyzn - szóste miejsce i trzy punkty oraz jedynki wagi lekkiej mężczyzn - ósme miejsce i jeden punkt. Poniższy wykres obrazuje ilość zdobywanych punktów w Mistrzostwach Europy Seniorów przez dziewięć lat od wznowienia ich rozgrywania. I tu, jak widać, największą ilość punktów mieliśmy w Mistrzostwach 2010 roku w Montemor o Velho oraz w pierwszych mistrzostwach rozgrywanych u nas w Poznaniu, ale wtedy na nich nie było wielu najmocniejszych osad europejskich.

Z wykresu widać także, że to nasze wioślarstwo kobiece ma bardziej wartościowe osady w rywalizacji europejskiej, zdobywając już drugi rok z rzędu większą część ogólnej sumy punktów. Wśród konkurencji olimpijskich polska reprezentacja we wszystkich dziewięciu rozegranych po wznowieniu Mistrzostwach Europy Seniorów plasowała się w pierwszej piątce państw.

**ILOŚĆ PUNKTÓW ZDOBYWANYCH PRZEZ REPREZENTACJĘ POLSKI
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2015**

Ogółem średnio 41,556 pkt.
Mężczyźni średnio 23,223 pkt.
Kobiety średnio 18,223 pkt.

**MIEJSCA REPREZENTACJI POLSKI W PUNKTACJI KONKURENCJI OLIMPIJSKICH
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2015**

	OGÓŁEM	KOBIETY	MĘŻCZYŹNI
2007 Poznań	I	4	1
2008 Ateny	III-IV	3	6
2009 Brześć	IV	6	4
2010 Montemor	II	2-3	2
2011 Płowdiw	III-IV	7	2
2012 Varese	IV-V	6-7	4
2013 Sewilla	IV	4	5
2014 Belgrad	IV	4-5	8-9
2015 Poznań	V	4	11

II. ORGANIZACJA POBYTU ORAZ STARTU W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W POZNANIU

Tor regatowy na jeziorze Malta w Poznaniu jest jednym z najlepszych stałych torów wioślarskich w Europie. Z jednej strony położony jest niemal w centrum miasta, w którym ze względu na odbywające się od wielu lat wszelkiego rodzaju targi i wystawy, jest duża sieć rozmaitej klasy hoteli, a z drugiej obecnie dojazd z całego kontynentu jest prosty i dogodny poprzez połączenia drogowe (bezpośrednio do Berlina autostrada A-2), lotnicze (dobrze skomunikowane lotnisko Ławica, ale także bezpośrednio z Berlinem połączenie kolejowe).

Tor regatowy Malta ma obecnie wszystkie niezbędne urządzenia z wyjątkiem starej i niestety już nieczynnej tablicy informacyjnej i chcąc utrzymać miano jednego z najlepszych torów miejscowe władze muszą z tym coś zrobić.

Tor w Poznaniu z punktu widzenia trenerów i zawodników ma też swoje wady, a są nimi: mało miejsca i ciągle stwarzająca zagrożenie strefa do rozplływania dla zawodników po wyścigach (cool down), brak miejsca na ostatnich 300m dla kataranów telewizyjnych oraz ścieżka dla trenerów jeżdżących na rowerach wzdłuż wyścigów, będąca krętą i pozostającą w trakcie regat otwartą dla wszystkich mieszkańców Poznania, biegających, pieszych, z wózkami z dziećmi, na rolnach czy rowerach, co stwarza ogromne zagrożenie dla obu stron. Pogoda wietrzna na torze też potrafi stworzyć go niesprawiedliwym dla poszczególnych pasm wody, szczególnie gdy wiatr wieje po przekątnych, albo stwarza trudne warunki na finiszu, gdy wieje od startu do mety. W czasie trwania tegorocznych Mistrzostw Europy właśnie taki kierunek wiatru i nieco przeszkadzająca fala nie stwarzała idealnych warunków do uzyskiwania rekordowych rezultatów. Choć przecież do dzisiaj istniejący rekordowy rezultat w męskiej jedynce został ustanowiony na tym torze podczas Mistrzostw Świata Seniorów w 2009 roku. Tu też słynna polska czwórka podwójna „terminatorów” w 2006 roku uzyskała także wynik rekordowy na Pucharze Świata.

Polska reprezentacja wioślarzy na tegoroczne Mistrzostwa Europy po zgrupowaniu w oddalonym o 120 km Ośrodku Przygotowań Olimpijskich COS w Wałczu przyjechała do Poznania w środę pomiędzy śniadaniem w Wałczu i obiadem w Poznaniu. Tym razem zamieszkała w hotelu Park nad samą Maltą i w hotelu miała pełne wyżywienie.

Na torze dla ekipy rozstawiony był własny namiot z pełnym wyposażeniem w krzesła, stoły, karimaty, tablice informacyjne oraz zestawy do robienia kawy i herbaty. Obok polskiego namiotu rozstawiono namiot organizatora z wystarczającą ilością ergometrów wioślarskich do rozgrzewki i rozwiosłowania. Bezpośrednio po regatach zawodnicy indywidualnie rozjechali się do swoich miejsc zamieszkania.

III. OCENA POZIOMU SPORTOWEGO

MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W POZNANIU

W tegorocznych Mistrzostwach Europy dziesięć najlepszych wyników z siedemnastu rozgrywanych konkurencji uzyskano w finałach A. Stąd wniosek, że panowały w czasie ich rozgrywania najkorzystniejsze warunki. Nie poprawiono żadnego najlepszego światowego rezultatu (nieoficjalnego rekordu świata), a najbliżsi tego rezultatu byli Niemcy w ósemce. Był to jednak czas gorszy o 4,88 sek.

Poniżej zestawiono najlepsze światowe rezultaty osiągnięte dotychczas w poszczególnych konkurencjach oraz najlepsze rezultaty osiągnięte w tych konkurencjach w trakcie Mistrzostw Europy w Poznaniu, ich zdobywców oraz etap rozgrywek, na którym zostały osiągnięte. W tabeli zebrano także najlepsze rezultaty polskich osad osiągnięte w trakcie tegorocznych Mistrzostw Europy. Porównując tegoroczne Mistrzostwa Europy do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w Amsterdamie i Mistrzostw Europy w Belgradzie można zauważyć, że:

- W trzech konkurencjach Mistrzostwo Europy w Poznaniu zdobyły federacje, których osady zdobyły także Mistrzostwo Świata w Amsterdamie, choć ich składy mogły się zmienić - Brytyjki w dwójce bez sterniczki kobiet (skład pozostał niezmienny), Niemki w czwórce podwójnej kobiet (jedna zmieniona zawodniczka) i Brytyjczycy w czwórce bez sternika (całkowicie inny skład).
- W dziesięciu konkurencjach medalści tegorocznych Mistrzostw Europy byli także medalistami ubiegłorocznych Mistrzostw Świata. I tak w

W2-	GBR	LM2x	FRA i NOR
M2-	GBR	LM4-	DEN
W2x	POL	W4x	GER
M4-	GBR	M4x	UKR i GBR
M1x	CZE	M8+	GBR i GER

- W sześciu konkurencjach (W2-, W2x, M4-, W1x, LM2x, M8+) złote medale Mistrzostw Europy zdobyli przedstawiciele tych samych państw, co w roku ubiegłym.
- 25 z 42 medalistów Mistrzostw Europy to były te same federacje, co w roku 2014 w Belgradzie.
- W dwóch konkurencjach olimpijskich – w dwójce bez sterniczki kobiet i ósemce mężczyzn skład osad na podium zwycięzców był identyczny w stosunku do roku ubiegłego.
- W siedmiu konkurencjach olimpijskich (W2x, M4-, LW2x, LM2x, LM4-, W4x i M4x) na podium zwycięzców znalazło się po dwóch medalistów z ubiegłego roku.
- W pięciu konkurencjach olimpijskich na podium zwycięzców znalazł się tylko jeden medalista z poprzedniego roku (M2-, M2x, W1x, M1x, W8+)
- Od dwóch lat, od kiedy do rywalizacji w Mistrzostwach Europy przystąpili Brytyjczycy w swoim pierwszym składzie poziom ich rozgrywania osiągnął najwyższy poziom sportowy. Brytyjczycy, którzy zawsze w pierwszej części sezonu osiągają wysoką dyspozycję startową zwyciężyli aż w sześciu z siedemnastu konkurencji. Kolejni Niemcy w trzech, a Francuzi i Rosjanie wygrali po dwie konkurencje. Natomiast Polacy, Chorwaci, Czesi i Szwajcarzy wygrali po jednej konkurencji.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik W ME i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
W1x	7:07.71	2002 Sevilla	BUL Neykova	7:30.24 Finał A	CZE	7:40.15 Finał B	CZE	7:30.24	7:40.15 Finał B
M1x	6:33.35	2009 Poznań	NZL Drysdale	6:41.65 Finał A	CRO	-	CRO	6:41.65	-
W2-	6:50.61	2014 Amsterdam	GBR Glover/Stanning	6:58.28 Finał A	GBR	7:12.05 Półfinał	GBR	6:58.28	7:20.16 Finał A
M2-	6:08.50	2012 Londyn	NZL Murray/Bond	6:27.89 Finał A	GBR	-	GBR	6:27.89	-
W2x	6:37.31	2014 Amsterdam	AUS Kehoe/Aldersey	6:47.28 Półfinał	POL	6:47.28 Półfinał	POL	6:55.58	6:55.58 Finał A
M2x	5:59.72	2014 Amsterdam	CRO Sinkovic/Sinkovic	6:09.32 Finał A	GER	6:30.83 Finał C	GER	6:09.32	6:30.83 Finał C
M4-	5:37.86	2012 Lucerna	GBR Gregor/Reed/James/Triggs Hodge	5:51.58 Repasaż	BLR	6:03.62 Repasaż	GBR	5:55.70	6:06.87 Finał B
LW2x	6:48.38	2015 Varese	GBR Taylor/Copeland	6:56.69 Przedbieg	GBR	6:58.39 Półfinał	GBR	7:00.71	7:05.36 Finał A
LM2x	6:05.36	2014 Amsterdam	RSA Smith/Thompson	6:11.38 Finał A	FRA	6:34.32 Finał C	FRA	6:11.38	6:34.32 Finał C
LM4-	5:43.16	2014 Amsterdam	DEN Winther/Barsoe/Joergensen/Larsen	5:52.27 Finał A	SUI	6:04.81 Finał B	SUI	5:52.27	6:04.81 Finał B
W4x	6:06.84	2014 Amsterdam	GER Schmidla/Thiele/Baer/Lier	6:15.62 Przedbieg	NED	6:18.21 Repasaż	GER	6:18.93	6:20.87 Finał A
M4x	5:32.26	2014 Amsterdam	UKR Mikhay/Morozov/Dovgtko/Nadtoko	5:41.88 Repasaż	GBR	5:47.50 Przedbieg	RUS	5:45.61	5:48.36 Finał A
W8 +	5:54.16	2013 Lucerna	USA	6:06.78 Repasaż	GBR	-	RUS	6:08.06	-
M8 +	5:19.35	2012 Lucerna	CAN	5:24.23 Finał A	GER	5:30.74 Finał A	GER	5:24.23	5:30.74 Finał A

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik W ME i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
LW1x	7:24.46	2015 Varese	NZL McBride	7:34.05 Półfinał	GER	7:51.00 Finał B	GBR	7:37.37	7:51.00 Finał B
LM1x	6:43.37	2014 Amsterdam	ITA Miani	6:54.48 Finał A	FRA	7:03.27 Finał B	FRA	6:54.48	7:03.27 Finał B
LM2-	6:22.91	2014 Amsterdam	SUI Niepmann/Tramer	6:28.58 Finał A	GBR	6:39.24 Repasaż	GBR	6:28.58	6:43.98 Finał A

Najwyższy poziom sportowy (wg tabel) najlepszego wyniku konkurencji osiągnięto w męskiej dwójce podwójnej wagi lekkiej, a następnie w czwórce podwójnej kobiet i męskiej ósemce. Wszystkie te konkurencje również w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy znajdowały się w ścisłej czołówce podobnego zestawienia, a co najważniejsze, że wyniki w dwójce i ósemce uzyskały osady od lat nadające ton swoim konkurencjom również w rywalizacji światowej.

Kolejność konkurencji wg poziomów sportowych najlepszych rezultatów uzyskanych w tegorocznych Mistrzostwach Europy						
1	LM2x	1.12		10	LM2-	0.98
2-3	W4x	1.06		11	M4-	0.92
	M8+			12-13	LW2x	0.91
4	W2-	W8+				
5-6	M1x	1.04		14-15	LM1x	0.90
	M4x				M2-	
7	M2x	1.03		16	W1x	0.76
8	LM4-	1.00		17	LW1x	0.71
9	W2x	0.99				

Na końcu tabeli widzimy konkurencje nieolimpijskie LW1x i LM1x, w których w tym roku ze względu na kwalifikacje olimpijskie startują zawodniczki i zawodnicy rezerwowi, gdyż najlepsi skifisci wagi lekkiej szukają swoich olimpijskich szans głównie w dwójkach podwójnych wagi lekkiej, a nieraz nawet w czwórkach bez sternika.

W końcu tabeli znajdują się także jedynka kobiet i męska dwójka bez sternika, w których najlepsze wyniki światowe są już na tak wysokim poziomie, że na razie trudno się innym osadom w tych konkurencjach do nich zbliżyć.

Kolejność polskich osad wg poziomów sportowych ich najlepszych rezultatów uzyskanych w tegorocznych Mistrzostwach Europy		
1	W4x	1.00
2	W2x	0.99
3-4	M4x	0.90
	M8+	
5	LW2x	0.88
6-7	LM2-	0.80
	W2-	
8	LM4-	0.78
9	LM1x	0.77
10-11	LM2x	0.70
	M4-	
12	M2x	0.66
13	W1x	0.64
14	LW1x	0.61

Wśród polskich osad wynik na najwyższym poziomie sportowym osiągnęły dwie krótkowiosłowe osady kobiece. O ile pozycja dwójki podwójnej nikogo nie może dziwić, o tyle czwórka podwójna bardzo dobrze weszła w swój arcytrudny sezon kwalifikacji olimpijskich. Medalowe pozycje we wszystkich dotychczasowych startach są tego potwierdzeniem. Na końcu zestawienia poziomów sportowych polskich osad znalazły się z pewnością nasze najstarsze załogi, choć niewtajemniczonych

może dziwić fakt, że znalazła się wśród nich skifistka Julia Michalska. Wytłumaczeniem mogą być dwa powody. Po pierwsze to najlepszy światowy wynik w jedyńce kobiet, o czym wspomniano wyżej, jest bardzo „wyśrubowany”, a po drugie był to pierwszy tak naprawdę start międzynarodowy Julii Michalskiej w jedyńce od Igrzysk Olimpijskich w Pekinie, a zarazem pierwszy po chorobie z powodu której nie startowała w regatach w Bled.

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu Mistrzostw Europy do najlepszego rezultatu światowego konkurencji						
1	M8+	4,88 sek.		10	M2x	9,60
2	LM2-	5,67		11	M4x	9,62
3	LM2x	6,02		12	W2x	9,97
4	W2-	7,67		13	LM1x	11,11
5	M1x	8,30		14	W8+	12,62
6	LW2x	8,31		15	M4-	13,72
7	W4x	8,78		16	M2-	19,39
8	LM4-	9,11		17	W1x	22,53
9	LW1x	9,59				

Najlepsze rezultaty w tegorocznych Mistrzostwach Europy w Poznaniu najbliższe najlepszym rezultatom światowym osiągnięto, o czym wspomniano, w męskiej ósemce, a najłabsze w żeńskim skifie i męskiej dwójce bez sternika. Dość spore różnice czasowe do najlepszych światowych spowodowane były z jednej strony warunkami wietrznymi panującymi w dniach rozgrywania Mistrzostw Europy, a z drugiej wszyscy szykują szczyty swojej formy na Mistrzostwa Świata, a więc naturalnym jest, że w Poznaniu nie byli w optymalnej dyspozycji.

Kolejność polskich osad wg wielkości różnicy ich najlepszego rezultatu do najlepszego rezultatu konkurencji w Mistrzostwach Europy		
1	W2x	0 sek.
2	LW2x	1,70
3	W4x	2,59
4	M4x	5,62
5	M8+	6,51
6	LM1x	8,79
7	W1x	9,91
8	LM2-	10,66
9	M4-	12,04
10	LM4-	12,54
11	W2-	13,77
12	LW1x	16,95
13	M2x	21,51
14	LM2x	22,94

Z polskich osad najlepsze swoje rezultaty, najbardziej zbliżone do najlepszych wyników konkurencji osiągnęły osady medalowe, a w dalszej kolejności te, które były im bliskie (czwarte miejsca). W przypadku dwójki podwójnej kobiet to właśnie Polki uzyskały najlepszy wynik swojej konkurencji.

Analizując to zestawienie od dołu, najbardziej przykra jest pozycja ostatniej w tym przypadku osady dwójki podwójnej wagi lekkiej (Mikołajczewski - Jankowski), którą na początku tego cyklu olimpijskiego stawiało się w gronie do olimpijskich medali, a teraz przed kwalifikacjami istnieje ogromna niepewność co do ich możliwości kwalifikacji do Igrzysk w Rio.

Z tej tabeli widać wyraźnie słabość męskiej dwójki podwójnej i skifistki wagi lekkiej. Czasy słabsze od najlepszych w swoich konkurencjach 21,5 sek. i 17 sek. tak naprawdę wykluczają ich z rywalizacji na światowym poziomie.

Następne cztery zestawienia obrazują walkę sportową o medale w finałach poszczególnych konkurencji. W pierwszej kolejności uszeregowano konkurencje wg różnicy w finale pomiędzy złotym i srebrnym medalem.

Różnica czasu I-II miejsce		
1	LW1x	0,20 sek.
2	M2-	0,27
3	LM2-	0,30
4	W4x	0,61
5	M4x	0,65
6	M4-	1,30
7	LM4-	1,42
8	W2x	1,50
9	W8+	1,64
10	W1x	1,76
11	M2x	1,82
12	LM1x	1,88
13	M8+	2,06
14	LM2x	2,95
15	LW2x	4,56
16	M1x	4,75
17	W2-	6,70

Różnica czasu I-III miejsce		
1	M2-	1,05 sek.
2	M4x	1,28
3	LM4-	1,49
4	W4x	1,94
5	M4-	1,97
6	LM1x	2,81
7	W1x	2,92
8	M8+	3,11
9	W2x	4,05
10	LM2x	4,15
11	LW1x	4,45
12	LW2x	4,65
13	W8+	4,93
14	M1x	4,96
15	LM2-	6,02
16	M2x	6,48
17	W2-	14,28

Generalnie należy zauważyć, że z wyjątkiem czterech ostatnich konkurencji (W2-, M1x, LW2x i LM2x) w pozostałych walka o złoty medal miała charakter niezwykle wyrównany. W trzech konkurencjach (LW1x, M2-, LM2-) zwycięzca wyłaniany był z pomocą fotofiniszu, ale i w pozostałych różnica na mecie około sekundy to jak na wioślarstwo rezultaty niemal na tym samym poziomie.

Z drugiego zestawienia widać zaciętość walki w strefie medalowej. Najbardziej wyrównana walka odbyła się w męskiej dwójce bez sternika, a z drugiej strony największą przewagę nad brązowymi medalistami osiągnięto w żeńskiej dwójce bez sterniczki. Choć w tym przypadku trudno się dziwić, bo Mistrzynie Europy zostały Mistrzynie Świata i Mistrzynie Olimpijskie – Brytyjki Glover-Stanning. O wyrównanej walce niech świadczy fakt, że w aż pięciu konkurencjach trzy osady medalowe przypływały na metę w różnicy mniejszej niż 2 sek.

Różnica czasu I-V miejsce		
1	W1x	3,05 sek.
2	M4x	3,44
3	M4-	4,15
4	LM4-	4,27
5	M2-	5,66
6	LW2x	5,94
7	M2x	7,11
8	LM2-	7,52
9	M8+	7,79
10	W4x	8,61
11	W2x	9,30
12	LW1x	9,72
13	W8+	10,13
14	LM2x	10,51
15	LM1x	10,60
16	W2-	18,15
17	M1x	47,72

Różnica czasu I-VI miejsce		
1	M4x	3,73 sek.
2	M4-	4,58
3	LM4-	4,87
4	W1x	7,31
5	M8+	8,80
6	M2x	9,58
7	LW1x	9,86
8	LM2x	12,05
9	W2x	12,23
10	LW2x	12,70
11	M2-	14,04
12	LM2-	15,40
13	LM1x	16,53
14	W8+	17,25
15	W4x	18,07
16	W2-	21,88
17	M1x	1:17,39

Poziom i zaciętość walki sportowej w finałach oddaje wielkość różnicy czasu pomiędzy rezultatami pierwszej i przedostatniej (piątej) osady w finale, gdyż nie zawsze ostatnia szósta w finale, nie widząc swoich szans na poprawienie miejsca, nie będąc siłą rzeczy zagrożoną z tyłu, z pełnym zaangażowaniem i determinacją walczy do końca. Stąd na ostatnich metrach toru ta różnica się nienaturalnie powiększa. Bywa też tak, jak w przypadku bardzo dobrego skifisty litewskiego Griskonisa – w tym roku kontuzja i ból nie pozwoliły mu toczyć walki o medale do końca dystansu.

Z powyższych zestawień widać, że najbardziej wyrównanymi finałami były żeńskie jedynki i wszystkie trzy męskie czwórki, w których różnica pomiędzy pierwszą piątką osad nie przekroczyła 4,27 sek., a w przypadku czwórek całe finały wpłynęły na metę w niespełna 5 sek. Z kolei najbardziej zróżnicowane poziomem osady znalazły się w finałach dwójek bez sterniczki, choć tu różnicę poziomów zrobiły głównie wspomniane Brytyjki, oraz w żeńskiej ósemce i męskiej jedynce wagi lekkiej.

Ogólnie należy stwierdzić, że po zmianie terminu z wrześniowego na obecny na przełomie maja i czerwca, oraz dołączeniu do rywalizujących bardzo silnego pierwszego zespołu Wielkiej Brytanii, poziom sportowy Mistrzostw Europy przeniósł się na najwyższy. Poza tym sam tytuł Mistrza Europy dla zawodników to nie to samo co wygrać poprzednio w podobnym czasie jeden z Pucharów Świata. Dlatego tym bardziej jeszcze raz można się dziwić włoskiej federacji decyzji o nie zgłoszeniu do tegorocznych mistrzostw swoich osad.

IV. OCENA STARTU POLSKICH OSAD

KIEROWNICTWO EKIPY

Ryszard Stadniuk

Prezes PZTW

Bogusław Gryczuk

Dyrektor Sportowy

Robert Zaborski

Sekretarz Generalny

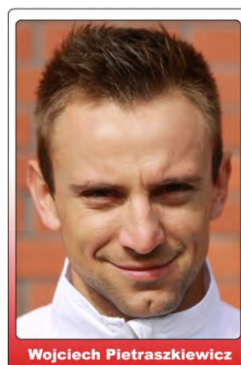
Jolanta Chwałbińska

Lekarz

Dominik Grzyb

Fizjoterapeuta

Wojciech Pietraszkiewicz

Fizjoterapeuta

Jakub Smolski

Fizjoterapeuta

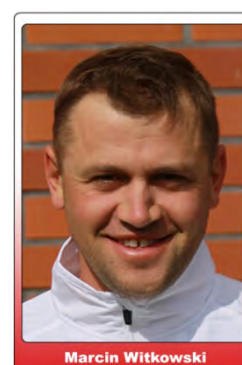
Wojciech Jankowski

Trener M8+ i M4-

Jerzy Broniec

Trener M8+ i M4-

Marcin Witkowski

Trener W1x, W2x i W4x

Aleksander Wojciechowski

Trener M2x i M4x

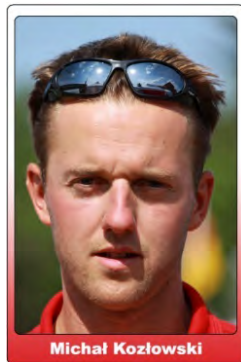
Przemysław Abrahamczyk

Trener LW2x

Witold Sroga

Trener LM2-

Michał Kozłowski

Trener W2x i W4x

Artur Leśniak

Trener LW1x

Kazimierz Naskręcki

Trener LM1x

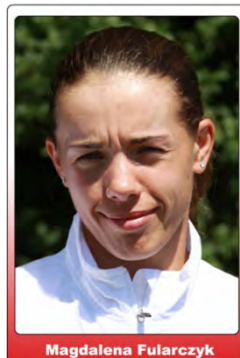
Piotr Buliński

Trener LM4- i LM2x

I. DWÓJKA PODWÓJNA Kobiet

W2x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Madaj Natalia	27 lat	Lotto Bydgoscia
Fularczyk-Kozłowska Magdalena	29 lat	Lotto Bydgoscia

Trener klubowy:
Michał Kozłowski

Trener prowadzący w reprezentacji:
Marcin Witkowski

Do tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów zgłoszono 15 dwójek. Aby wyłonić medalistów zgodnie z regulaminem Międzynarodowej Federacji wioślarskiej FISA rozegrano kolejno trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze osady awansowały bezpośrednio do dwóch półfinałów, a następnie jeden repasaż, z którego także trzy pierwsze dwójki uzupełniały dwunastoosadową stawkę półfinałową. Pozostałe osady utworzyły finał C. Po trzy pierwsze załogi z półfinałów awansowały do finału A, pozostałe walczyły w finale B o miejsca 7-12.

Na starcie w Poznaniu z ubiegłorocznych finalistek zabrakło jedynie brązowych medalistek Holenderek oraz szóstych z ubiegłego roku Rosjanek. Obie dwójki wzmocniły w tym roku swoje narodowe czwórki podwójne. Doszły natomiast Białorusinki z multimedalistką Igrzysk Olimpijskich i Mistrzostw Świata (głównie w jedyńce) Ekateriną Karsten w składzie, uzupełnioną przez Julię Biczysk- dwukrotną medalistką olimpijską w dwójce bez sterniczki (2004 i 2008). Obie w ubiegłym roku startowały w Mistrzostwach Europy w Belgradzie w czwórce podwójnej zdobywając tam złoty medal. Natomiast do piątej w ubiegłym roku dwójki podwójnej Wielkiej Brytanii powróciła złota medalistka Igrzysk Olimpijskich w Londynie rutynowana Katherine Grainger. Całkowicie zmienili skład swojej dwójki Niemcy bazując na zawodniczkach ze złotej czwórki podwójnej Mistrzostw Świata w Amsterdamie (Julia Lier) i srebrnej czwórki ubiegłorocznych Mistrzostw Europy (Mareike Adams). W dwójce podwójnej Ukrainek wioślowała rewelacyjna rekordzistka świata na ergometrze Olena Burycak. W niezmiennych składach z czołówki pozostały jedynie Polki i Litwinki.

Dwa lata temu podczas Mistrzostw Europy w Seville wygrały Litwinki przed Polkami, a w ubiegłym roku w Belgradzie wygrały Polki przed Litwinkami. W Mistrzostwach Świata 2013 roku Litwinki zdobyły złoty medal w tej konkurencji, a Polki brązowy, ale w czwórce podwójnej. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Polki były drugie, a Litwinki czwarte w konkurencji dwójek podwójnych. Tak więc w Poznaniu między tymi osadami miało dojść do

swoistego rewanżu. W trakcie Mistrzostw Europy tak się to wszystko ułożyło, że do bezpośredniego spotkania doszło dopiero w finale, choć zaocznie pojedynkę psychologiczny trwał od początku regat. Obie załogi wygrały swoje przedbiegi i półfinały. W obu fazach nasza dwójka miała lepsze rezultaty odpowiednio o 1.57 i 1,61 sek., aby w finale odnieść zwycięstwo z przewagą 1,5 sek. Polska dwójka Natalia Madaj – Magdalena Fularczyk-Kozłowska oprócz pierwszej połowy dystansu w przedbiegu, na pozostałych dystansach (druga połowa przedbiegu oraz półfinał i finał) przewodziły stawce. W przedbiegu pokonały rutynowane Brytyjki o 3.85 sek. W półfinale zaś ambitne Niemki o 4,60 sek.). Polki miały także najlepszy rezultat uzyskany w tej konkurencji w całym regatach (6:47,28 sek.).

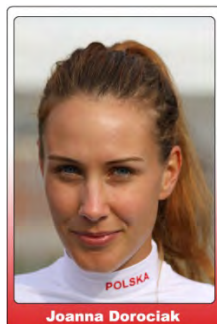
Był to występ bardzo udany, tym bardziej, że nie poprzedzały go żadne specjalne przygotowania. Złoty medal zdobyty na własnym torze może być zapowiedzią dobrych wyników w całym sezonie i oby tylko zdrowie obu zawodniczek dopisywało. Nie należy jednak zapominać, że to dopiero tak naprawdę początek sezonu, a do głównej imprezy jakimi są Mistrzostwa Świata pozostały jeszcze trzy miesiące. Nie należy także zapominać, że w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Amsterdamie w finale poza Polkami (srebrny medal) i Litwinkami (IV miejsce) znalazły się same reprezentantki krajów pozaeuropejskich (Nowa Zelandia - złoty medal, Australia- brązowy medal, Chiny - V m i USA - VI m).

Prognoza miejsca:	medal
Zadanie wynikowe:	medal
Ostateczny wynik:	złoty medal

II. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ KOBIET LW2x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Deresz Weronika	30 lat	WTW Warszawa
Dorociak Joanna	23 lata	WTW Warszawa

Trenerzy klubowi:

Danuta Kotwińska – WTW Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

Na starcie tej konkurencji stanęły dwójki trzynastu państw. W związku z taką ilością zgłoszonych osad zastosowano identyczny System kwalifikacji do finału A, jak w dwójkach podwójnych wagi otwartej. Wariant ten jest przewidziany w przypadku 13-15 zgłoszonych osad. Z ubiegłorocznych finalistek Mistrzostw Europy zabrakło przede wszystkim złotych medalistek Włosek. Srebrne medalistki z ubiegłego roku- Niemki w wyniku wewnętrznych kwalifikacji wystartowały w innym składzie, a trzecie Angielki w połowie zmienionym zestawieniu. Nie zgłoszono także debła szwedzkiego, który był czwarty. Natomiast kolejne finalistki z Belgradu: piąte Holenderki i szóste Polki wystąpiły w identycznych składach. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów w Amsterdamie do finału A zakwalifikowała się tylko jedna europejska osada. Mistrzyni Europy- Włoszki zajmując szóste miejsce. Kolejnymi Europejkami były Angielki- siódme miejsce i Polki- ósme miejsce. Ubiegłoroczne V-ce Mistrzyni Europy- Niemki napotykając w przedbiegu Australijki, późniejsze finalistki, a w repasażu medalistki, Kanadyjki i Chinki nie zakwalifikowały się do półfinału i wycofały się ze względów zdrowotnych z dalszych startów.

Nasza dwójka startowała w tym roku w Bled, w którym w tym zestawieniu osobowym wygrała z Chinkami, Holenderkami i Szwajcarkami.

W Mistrzostwach Europy w Poznaniu w fazie eliminacji do finału startowała dwukrotnie i dwukrotnie odniosła zwycięstwo. W przedbiegu był to dopiero ósmy czas wszystkich wyścigów eliminacyjnych, natomiast w półfinałach najlepszy z obu wyścigów. W finale Angielki od startu narzuciły bardzo wysokie tempo wyścigu, które było nie do utrzymania w tym dniu przez pozostałe osady. Polki przez cały dystans toczyły zaciętą walkę z Niemkami, co pokazują różnice pomiędzy nimi na poszczególnych punktach pomiaru czasu co 500 m. Na pierwszych 0,53 sek. i 0,21 sek. na korzyść naszej dwójki oraz 0,25 sek. i 0,09 sek. dla Niemek na mecie. Polska dwójka przegrała srebrny medal na fotofinisz. Miały to nieszczęście, że Niemki na linii mety przeciągały wiosła przez wodę, a one były w fazie podjazdu. Po analizie całego wyścigu, rozkładu tempa wiosłowania i prędkości płynięcia łodzi u naszej dwójki był

widoczny brak skuteczności w niektórych fragmentach wyścigu. Spadek częstotliwości wiosłowania spowodował adekwatny spadek prędkości płynięcia łodzi. Polki przewiosłowały tor średnio w tempie w granicach 37-34 uderzeń/minutę, a osady np. Wielkiej Brytanii 38-37, a Danii 38-41. Świadczy to o bardzo dobrym przygotowaniu wytrzymałościowo-siłowym na progu sezonu tych osad.

Zadaniem przedstartowym dla naszej dwójki wagi lekkiej było zajęcie jednego z miejsc w strefie I-IV, a więc brązowy medal był jego spełnieniem.

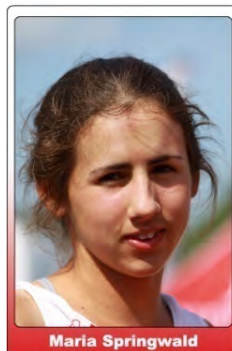
Prognoza miejsca:
Zadanie wynikowe:
Ostateczny wynik:

Finał A
do IV miejsca
brązowy medal

III. CZWÓRKA PODWÓJNA KOBIEC W4x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Ciaciuch Monika	23 lata	Lotto Bydgoscia
Leszczyńska Joanna	27 lat	WTW Warszawa
Springwald Maria	24 lata	AZS AWF Kraków
Kobus Agnieszka	25 lat	AZS AWF Warszawa

Trenerzy klubowi:

Michał Kozłowski – Lotto Bydgoscia
Danuta Kotwińska – WTW Warszawa
Iwona Wójcik-Pietruszka – AZS AWF Kraków
Adam Skwarski – AZS AWF Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Marcin Witkowski
Michał Kozłowski

Do tej konkurencji zgłoszono siedem czwórek. W związku z tym rozegrano dwa przedbiegi, z których zwycięzcy awansowali bezpośrednio do finału A, a następnie jeden repasaż, z którego pierwsze cztery załogi go uzupełniały do stawki sześciu osad. Z ubiegłorocznego finału Mistrzostw Europy w Belgradzie na starcie zabrakło jedynie Mistrzyń Europy- Białorusinek. Zresztą w tym roku w finale A znalazły się te same nacje, a jedynie Białorusinki zastąpiły Francuzki. Natomiast w finale ubiegłorocznych Mistrzostw Świata w Amsterdamie znalazła się tylko jedna osada europejska. Były to Niemki zdobywając złoty medal w tej konkurencji. Siódme były Holenderki, a ósme Polki. Nasza czwórka uległa tam w finale Holenderkom 0,52 sek. pokonując je wcześniej w półfinale o 2,96 sek.

Bezwzględny liderem tej konkurencji od lat są Niemki, pomimo wielu zmian w składzie osobowym niemieckiej czwórki. Choć zdarzają się im też słabsze wyścigi, jak np. w finale olimpijskim w Londynie, gdzie pokonały je Ukrainki czy zeszłoroczne Mistrzostwa Europy. Nasza obecna czwórka od dwóch lat toczy zacięte boje o drugie miejsce w Europie z Holenderkami. W tym sezonie spotkały się przed Mistrzostwami Europy w Bled, gdzie pierwszego dnia w Regatach Międzynarodowych z jedną zmianą w składzie (zamiast M. Springwald siedziała w niej J. Dittmann) uległy Holenderkom aż o 6,74 sek., a drugiego w składzie jak w Poznaniu pokonały je o 0,36 sek. W Poznaniu spotkały się z Holenderkami już w przedbiegu. Nasze zawodniczki bardzo odważnie i mocno ruszyły w nim ze startu będąc na czele stawki przez ponad 1800 metrów, ale z analizy międzyczasów widać, że po bardzo dobrej pierwszej pięćsetce zaczęły wytracać przewagę nad bardzo równo płynącymi Holenderkami. Bardzo dobrze i skutecznie finiszujące przeciwniczki wygrały ostatecznie z Polkami o 2,88 sek. Mimo podejmowania kilku prób odbicia ataku

Holenderek nasza osada nie potrafiła zorganizować się na tyle, żeby skutecznie zafiniżować. Polska czwórka uzyskała trzeci rezultat bezwzględny obu eliminacji za Holenderkami i Niemkami, które wygrały pierwszy przedbieg. W związku z przegraną w przedbiegu musiały wystartować w dodatkowym repasażu, a w nim zawodniczki potwierdziły swoje możliwości i ambicje. Prowadziły od startu do mety oddając przeciwniczkom tylko jedną trzecią pięćsetkę. Po bardzo skutecznym początku uzyskały sporą przewagę i w połowie dystansu było to 3,69 sek., a więc identycznie jak na mecie. Za półmetkiem starały się wiosłować ekonomicznie, a mimo to łódź wcale nie płynęła wolniej w stosunku do przeciwniczek. Był to wyścig w dobrym, pewnym stylu, bez większych trudności, z wyraźnie luźniejszą drugą połową dystansu.

Założeniem na bieg finałowy była próba znalezienia skuteczniejszego finiszu niż w przedbiegu. Jednak scenariusz tego wyścigu w wykonaniu Polek był bliźniaczo podobny do wyścigu w przedbiegu. Czwórka kolejny raz wystartowała bardzo dobrze uzyskując przewagę nad wszystkimi przeciwniczkami prowadząc nieznacznie do półmetka, nawet z faworyzowanymi Niemkami. W ocenie samych zawodniczek koszt energetyczny tego prowadzenia wcale nie był duży. Jednak z analizy czasów pięćsetek widać było znowu, że po 500 m. osada nieznacznie zaczęła wytracać prędkość. Jeszcze 500 m. przed metą Polki miały 2 sek. przewagi nad Holenderkami, aby przegrać z nimi na mecie 1,33 sek. Czyli na czwartej pięćsetce Holenderki pokonały polską czwórkę aż 3,33 sek. Niestety osada nie potrafiła po raz kolejny wyciągnąć wniosków z poprzednich porażek i mimo prób wzmacniania na finiszu, ale całkowicie nieskutecznego nie potrafiła się obronić przed ostro szarżującymi Holenderkami. Holenderki miały zdecydowanie najlepszy czas ostatniej pięćsetki.

Ostatecznie czwórka skończyła Mistrzostwa na trzecim miejscu, czyli tak samo jak przed rokiem. Całość występu należy ocenić dobrze, natomiast wyraźnie do poprawienia pozostaje skuteczność w końcowej fazie wyścigów. Zadaniem przedstartowym dla załogi było zdobycie medalu i to zadanie wykonała.

Prognoza miejsca:

Zadanie wynikowe:

Ostateczny wynik:

II-V miejsce

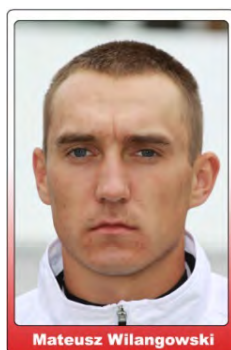
medal

brązowy medal

IV. ÓSEMKA MEŻCZYŹN M8+

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Burda Mikołaj	33 lata	Lotto Bydgoscia
Schodowski Zbigniew	28 lat	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Brzeziński Marcin	31 lat	WTW Warszawa
Wilangowski Mateusz	24 lata	Wisła Grudziądz
Fuchs Robert	24 lata	AZS UMK Energia Toruń
Szpakowski Michał	26 lat	Zawisza Bydgoszcz
Aranowski Krystian	27 lat	Zawisza Bydgoszcz
Juszczak Piotr	27 lat	Zawisza Bydgoszcz
Ster. Trojanowski Daniel	33 lata	Zawisza Bydgoszcz

Trenerzy klubowi:

Marian Drażdżewski – Lotto Bydgoscia
Piotr Basta – AZS AWF Gorzów Wlkp.
Robert Borys – WTW Warszawa
Krzysztof Zieliński – Wisła Grudziądz
Grzegorz Dudziński – Zawisza Bydgoszcz

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski
Jerzy Broniec

Do Mistrzostw Europy w Poznaniu zgłoszono osiem ósemek. Były to wszystkie ósemki, które w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Belgradzie zajęły osiem pierwszych miejsc. Zastosowano identyczny system kwalifikacji jak w przypadku kobiecych czwórek podwójnych i dotyczy on siedmiu lub ośmiu zgłoszonych osad. W ubiegłorocznych mistrzostwach

kolejność ósemek była następująca GER- RUS- GBR- POL- FRA- BLR- NED- UKR. Natomiast w Mistrzostwach Świata w Amsterdamie GBR- GER- POL- USA- FRA- RUS- AUS- NED. Polska ósemka wystartowała w identycznym składzie jak podczas Mistrzostw Świata w 2014 roku w Amsterdamie.

W przedbiegu Polacy trafili do jednego przedbiegu z odwiecznym rywalem- Niemcami. Niestety z tą ósemką nie udało się nam wygrać już niemalże dekadę. Nieraz ma się wrażenie, że nawet zawodnicy mało w to wierzą i uznają to za normalność. Tak też było w tym przedbiegu, kiedy to Niemcy prowadzili od startu do mety, a nasza ósemka nawiązała z nimi równorzędną rywalizację tylko przez pierwsze 600-700 m. Na mecie strata wyniosła 3,77 sek. choć na kontrolnym pomiarze czasu, 500 m. przed metą wynosiła już 4,63 sek., a Niemcy na końcu nieco spuścili z tonu. Nie był to dobry zwiastun przed zakładaną walką finałową o medale tym bardziej, że wszystkie ósemki w drugim przedbiegu osiągnęły lepsze rezultaty czasowe. Polacy do dodatkowego repasażu przystępowali z czwartym czasem. Ostatecznie przytłynęli na trzecim miejscu, ale styl wiosłowania naszej osady nie zachwycał. Wiosłowanie bez rytmu oraz duży narzut na drugim odcinku dystansu nie zapowiadał sukcesu w biegu finałowym.

W wyścigu finałowym nasza osada miała za zadanie skuteczniej powalczyć na drugim odcinku toru co zresztą jej się udało, ale kosztem słabszej na drugiej pięćsetce, gdzie nasza osada popłynęła wolniej od Anglików i Rosjan o 2 sek. Mniejszy narzut czasowy między pierwszym a drugim odcinkiem dystansu pozwolił na odparcie ataków Francuzów i Holendrów i ostatecznie zajęcie czwartego miejsca w biegu finałowym. Trzy pierwsze osady, Anglików, Niemców i Rosjan były zdecydowanie szybsze od Polaków. Już na połowie dystansu miały przewagę nad naszą ósemką 2,18 sek. Bardzo mocno ze startu wyszli Holendrzy, którzy wyprzedzali polską ósemkę na ponad połowie dystansu, ale ostatecznie nie wytrzymali trudów tego wyścigu.

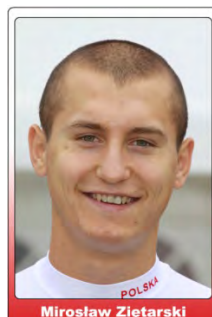
Nasza ósemka zajęła ostatecznie, podobnie jak w roku ubiegłym czwarte miejsce i postawionego im zadania przedstartowego nie wykonała. Zawodnicy podczas zawodów narzekali na brak świeżości, co mogło być spowodowane wykonaniem dużej pracy w pierwszej części zgrupowania. I jeżeli faktycznie tak było to powinno to zaprocentować w dalszej części sezonu, a szczególnie w imprezie głównej.

Prognoza miejsca:	I-IV miejsce
Zadanie wynikowe:	medal
Ostateczny wynik:	IV miejsce

V. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘCZYZN M4x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Biskup Mateusz	21 lat	AZS AWFIS Gdańsk
Radosz Dariusz	29 lat	Lotto Bydgoscia
Ziętarski Mirosław	22 lata	AZS UMK Energa Toruń
Chabel Wiktor	30 lat	Posnania Poznań

Trenerzy klubowi:

Piotr Buliński – AZS AWFIS Gdańsk
Marian Drażdżewski – Lotto Bydgoscia
Mariusz Szumański – AZS UMK Energa Toruń
Maciej Hoffmann – Posnania Poznań

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski

Do Mistrzostw Europy w Poznaniu jedenaście federacji zgłosiło swoje męskie czwórki podwójne. Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji przewiduje rozegranie dwóch przedbiegów, z których zwycięzcy zdobywają awans bezpośrednio do finału A, a następnie dwóch repasaży, z których po dwie pierwsze osady uzupełniają półfinałową stawkę. Z ubiegłorocznych uczestników tej konkurencji zabrakło jedynie Włochów i Holendrów. Co ciekawe, połowa czwórki podwójnej Holendrów stanowiła w tym roku trzon dla odmiany finałowej czwórki bez sternika ich reprezentacji. Do stawki ścigających się w tym roku w Mistrzostwach Europy doszli natomiast Litwini. Skład tegorocznego finału osad walczących o medale także się niewiele zmienił. Bo jedynie Estonię zamienili właśnie Litwini. Także na podium stawały niemalże te same zespoły. Z tym, że Niemców wyparli Rosjanie, którzy to tym razem zdobyli tytuł Mistrzów Europy. W finale ubiegłorocznych Mistrzostw Świata kolejność w czwórkach była następująca UKR-GBR-GER-CHN-EST-SUI, a w Poznaniu RUS-UKR-GBR-POL-LTU-GER. Polska w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy była piąta. Jednak w stosunku do ubiegłorocznych mistrzostw w naszej czwórce nastąpiły aż trzy zmiany. Z tamtej osady pozostał tylko D. Radosz. Również w stosunku do Mistrzostw Świata nastąpiła jedna zmiana osobowa.

Polska czwórka rozpoczęła rywalizację w imponującym stylu. Wygrała przedbieg ze srebrnymi i brązowymi medalistami Mistrzostw Świata w Amsterdamie. Był to poniekąd wynik zaskoczenia dla tych osad, co nie ujmowało dobrej oceny ich występu, a co skutkowało bezpośrednim awansem do finału A. W tym wyścigu Polacy mieli bardzo udany start w gronie teoretycznych faworytów - Niemców i Brytyjczyków. Po 500m różnica pomiędzy tymi

trzema osadami wynosiła 0,31 sek., a prowadzili Niemcy. Dalej jednak bardzo dobry rytm jazdy naszej czwórki sprawił, że objęli prowadzenie 0,1 sek. nad Niemcami na półmetku, powiększając ją do 1,83 sek. na 1500 m. Na koniec Niemcy nie wytrzymali tempa Polaków, natomiast niezwykle ostro finiszowali Brytyjczycy, zmniejszając przewagę Polaków nad nimi z 2,37 sek. do 1 sek. Polska czwórka osiągnęła drugi rezultat całej fazy przedbiegów, mając jednak od Rosjan - zwycięzców pierwszego przedbiegu, gorszy niemal o 3 sek.

Po analizie tego co się stało w przedbiegach, rutynowani przeciwnicy w finale nie dali się już zaskoczyć, a do tego nasi zawodnicy pierwszą pięćsetkę mieli zgoła całkowicie odmienną. Po 500m, płynąc na szóstej pozycji, ulegali prowadzącym w tym momencie Ukraińcom aż o 3,17 sek., a piątym Litwinom 0,68 sek. Wyglądało to jakby na starcie przysnęli i potem ruszyli w szaleńczo-rozpaczliwą pogoń. I pomimo, że kolejne czasy pięćsetek mieli drugą w kolejności i najlepszą z całej stawki to na finisz zabrakło całkowicie już sił, a wystarczyło to jedynie na czwarte, najgorsze dla każdego sportowca miejsce, pomimo, że na 300 m przed metą byli na medalowej pozycji. Ostatecznie do brązowych medalistów - Brytyjczyków zabrakło 1,48 sek. Trzeba też jednak przyznać, że najlepszy finisz mieli Litwini, którzy z Polską przegrali tylko 0,78 sek.

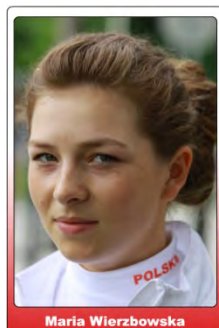
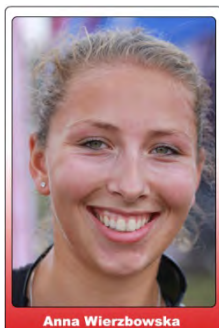
Ogólna ocena polskiej męskiej czwórki podwójnej jest pozytywna i wielce obiecująca w kontekście Mistrzostw Świata Seniorów i kwalifikacji olimpijskich. Wypełnili w 100 % zadanie przedstartowe. A nie należy lekceważyć czwórek, które znalazły się za nimi. Szczególnie Niemców, Szwajcarów czy Estonii. A przecież są jeszcze reprezentanci krajów zamorskich z rewelacyjnie i niespodziewanie płynącą czwórką Kanady - zwycięzcami tradycyjnych regat w Essen.

Prognoza miejsca:
Zadanie wynikowe:
Ostateczny wynik:

V-VII miejsce
do VI miejsca
IV miejsce

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Wierzbowska Anna	25 lat	AZS AWF Kraków
Wierzbowska Maria	20 lat	AZS AWF Kraków

Trenerka klubowa:

Leśniak Artur

Trener prowadzący w reprezentacji:

Marcin Witkowski

Michał Kozłowski

Do tej konkurencji, podobnie jak do dwójek podwójnych wagi lekkiej kobiet zgłoszono trzynaście osad, a więc i system eliminacji zastosowano identyczny. Dziewięć federacji, które miały swoje przedstawicielki w tej konkurencji w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy, ale tylko dwie (Rumunia i Czechy) w niezmienionych składach, a kolejne dwie były zmienione w połowie (Wielka Brytania i Irlandia).

Ta konkurencja od Igrzysk Olimpijskich ma swojego zdecydowanego faworyta - reprezentantki Wielkiej Brytanii z niezłomną Helen Glover. I to nie ważne, czy jej partnerką jest Polly Swan (w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy), czy Heather Stanning (tegoroczne Mistrzostwa Europy i ubiegłoroczne Mistrzostwa Świata w Amsterdamie) Brytyjki zawsze są na czele. Zdobywczyni srebrnego i brązowego medalu w tym i ubiegłym roku były z tej samej federacji (Holenderki i Rumunki), a jedynie zamieniły się miejscami. W finale ubiegłorocznych Mistrzostw Świata Seniorów w Amsterdamie były dwie osady europejskie - Brytyjki - złoty medal i Rumunki - czwarte miejsce.

Polskę reprezentowały siostry Maria i Anna Wierzbowskie. Załoga pływa w tym składzie drugi rok, jednak w pierwszym pływały poza reprezentacją. Obie zawodniczki były reprezentantkami kraju w Mistrzostwach Świata Juniorek i Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w czwórce bez sterniczki i czwórce podwójnej. Natomiast sezon 2015 jest ich pierwszym w rywalizacji wspólnej w dwójce bez sterniczki na poziomie światowym seniorskim. Zawodniczki od jesieni były przygotowywane w pełnych przygotowaniach olimpijskich. W Polsce zawodniczki już drugi rok zdecydowanie zwyciężają we wszystkich wyścigach w swojej konkurencji, choć też trzeba przyznać, że poziom sportowy konkurentek nie jest zbyt wysoki.

W nowych międzynarodowych kryteriach kwalifikacji do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro międzynarodowe władze wioślarskie znacznie rozszerzyły ilość kwalifikujących się w tej konkurencji. Dlatego postanowiono określić poziom tej dwójki, dominującej w kraju, w

stosunku do poziomu światowego i podjąć próbę zakwalifikowania jej do Igrzysk Olimpijskich.

Mistrzostwa Europy w Poznaniu były po regatach międzynarodowych i Pucharze Świata w Bled kolejnym ważnym testem dla psychiki zawodniczek i odporności na stres startowy. Na zgrupowaniu przed mistrzostwami skupiono się głównie na poprawianiu błędów technicznych i taktycznych, które zaobserwowano na poprzednich regatach. Treningi były ukierunkowane na podnoszenie ekonomiki w wiosłowaniu, lepszej orientacji w torze oraz utrzymaniu jak najwyższej stałej prędkości w pokonywaniu dystansu. Ogólnie dotyczy to wszystkich zawodniczek i zawodników. Zawody mistrzowskie, które odbywają się w Polsce mają podwójną presję. Z jednej strony wynika ona z uwagi na rangę, z drugiej z uwagi na swoje rodziny, działaczy czy też koleżanki i kolegów, czego nie ma, gdy mistrzostwa odbywają się daleko, poza Polską. W tym przypadku zawodniczki dwójki bez sterniczki, pomimo młodego stażu i wieku reagowały optymalnie poziomem emocji do obciążającej sytuacji. Siostry wykazały większą odporność niż podczas regat w Bled, co wskazywało na pozytywny trend w opanowywaniu emocji startowych, choć po przedbiegu nic na to nie wskazywało.

Polska dwójka wystartowała w mistrzostwach czterokrotnie. W przedbiegu zajęły niestety ostatnie - czwarte miejsce, nie utrzymując trzeciego miejsca, które do 1300 m dawało im bezpośredni awans do półfinałów. Przegrały z Irlandkami o 0,77 sek., mając przy tym 8-9 rezultat wszystkich trzech przedbiegów. Był to ich najlepszy historycznie rezultat. Tego samego dnia po południu rozegrano wyścig repasażowy, w którym siostry zajęły trzecie, ostatnie premiowane awansem do półfinałów miejsce. Niestety był to najmniej udany start siostr w tych mistrzostwach. Trzecie miejsce w repasażu spowodowało rozstawienie Polek na skrajnym torze, co nie dawało optymalnego kontaktu z pozostałymi załogami podczas biegu półfinałowego. Pomimo tego, oraz trudnych warunków wietrznych panujących na torze regatowym Malta, Polki po raz kolejny pobiły swój najlepszy czas i osiągając 7:12.05 awansowały do finału A z drugiego miejsca. Osiągnęły czwarty czas fazy półfinałowej.

W biegu finałowym zadaniem naszej dwójki było dobrze rozpocząć wyścig i utrzymywać się w środku stawki. Niestety, przy nieco innych warunkach wietrznych, zawodniczki nie potrafiły tak dynamicznie wiosłować jak poprzedniego dnia w półfinałach. Możliwe, że był to też efekt czwartego w tych regatach ciężkiego wyścigu. Przez większość dystansu płynęły wprawdzie blisko Dunek, jednak na ostatnich metrach nie potrafiły nawiązać skutecznej walki z przeciwniczkami, kończąc wyścig na ostatnim szóstym miejscu.

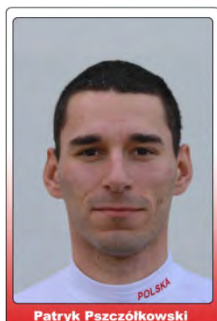
Podczas Mistrzostw Europy dwójka zaprezentowała wyraźnie lepszy styl wiosłowania niż podczas pierwszych regat w Bled. Technika wiosłowania była skuteczniejsza, bardziej ekonomiczna, a przy tym dynamiczniejsza. Zawodniczki wykazały znaczny postęp. W przypadku tej konkurencji w obecnym sezonie, przy bardzo wyrównanym poziomie osad w środku stawki, bardzo ważne będą umiejętności rozegrania ostatnich finiszowych metrów na swoją korzyść.

Załoga wypełniła postawione jej zadania przedstartowe. W wyniku systematycznie dokonywanego postępu osada zbliża się do rywalek w dobrym tempie. Najważniejszym obecnie elementem jest stabilizacja formy i motywacji na wyścigi do końca zawodów, bo to będzie decydować o efekcie końcowym czyli kwalifikacjach olimpijskich.

Prognoza miejsca:	VI-IX miejsce
Zadanie wynikowe:	do VIII miejsca
Ostateczny wynik:	VI miejsce

VII. DWÓJKA BEZ STERNIKA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN LM2-

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Pszczółkowski Bartosz	24 lata	AZS AWFIS Gdańsk
Pszczółkowski Patryk	24 lata	AZS AWFIS Gdańsk

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Piotr Buliński

W konkurencji wystartowało, podobnie jak w męskich czwórkach podwójnych, 11 dwójek, a więc zastosowano ten sam system jej rozegrania. Konkurencja nie jest objęta programem Igrzysk Olimpijskich, a więc w bieżącym sezonie kwalifikacji olimpijskich traktowana przez poszczególne federacje jako możliwość startu dla zawodników bezpośredniego zaplecza, rezerwowych do priorytetowej w tym momencie czwórki bez sternika wagi lekkiej. Przykładem mogą tu być dwukrotni Mistrzowie Świata w tej konkurencji - Szwajcarzy, którzy w tym roku wsiedli z zawodnikami dwójki podwójnej właśnie do czwórki. W całej konkurencji wystartował tylko jeden zawodnik, który startował także w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy.

Polskę w tych zawodach reprezentowali tegoroczni wicemistrzowie kraju, a ubiegłoroczni mistrzowie - bracia Pszczółkowsy. Są to zawodnicy o bardzo dobrych parametrach somatycznych i z naturalną wagą. Jednak bolączką tej osady przy tym wzroście (187 cm) i wadze 70 kg jest ich wydolność. Braki te nadrabiają zgraniem, od lat wspólnie wiosłując razem i dobrym wyszkoleniem technicznym. Cały czas są próbowani w składzie czwórki bez sternika, ale niestety ta czwórka nie uzyskuje oczekiwanych wyników.

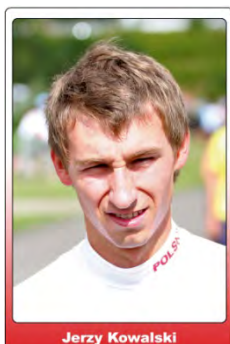
W Mistrzostwach Europy w Poznaniu wystartowali trzykrotnie. W przedbiegu zajęli piąte miejsce z dziewiątym rezultatem tej fazy eliminacji. Niestety od startu nie mając szans na bezpośrednie zakwalifikowanie się do finału, a straty powiększające się do 1500 m świadczą raczej o ich słabości (+5,49, +9,98, +13,85, +13,35 sek.) Pokonali w tym wyścigu jedynie naj słabszą w całej konkurencji Ukrainę. Następnie w jednym z dwóch repasaży zajęli drugie miejsce, uzyskując przy tym czwarty naj słabszy rezultat osad wchodzących do finału A. Stoczyli heroiczny bój o wejście do finału z dwójką Rosjan, o czym świadczą różnice pomiędzy nimi na poszczególnych punktach pomiaru czasu co 500 m - najpierw +0,95; +0,12 i +0,33 dla Rosjan, a następnie na mecie +0,24 sek. dla Polaków. Po raz pierwszy potrafili na tym poziomie skutecznym finiszem rozegrać swój wyścig. Niestety w finale już wszystko wróciło do normalności. Zajęli szóste miejsce bez nawiązania większej walki o poprawę swojej pozycji, a straty do poprzedzającej ich piątej dwójki wynosiły 7,88 sek.

Osada wprawdzie zrealizowała postawione jej zadania przedstartowe, ale wynikało to głównie ze słabości pozostałych przeciwników, a nie mocy ich samych. Zawodnicy chcąc liczyć się w rywalizacji międzynarodowej muszą się wzmocnić zarówno siłowo, jak i wytrzymałościowo.

Prognoza miejsca:	VI-VIII miejsce
Zadanie wynikowe:	do VI miejsca
Ostateczny wynik:	VI miejsce

VIII. JEDYNKA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN LM1x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Kowalski Jerzy	27 lat	Gopło Kruszwica

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:
Kazimierz Naskręcki

Do startu w Mistrzostwach Europy w tej konkurencji zgłoszono szesnastu skifistów wagi lekkiej. Przy tej ilości zgłoszeń system przewiduje rozegranie trzech przedbiegów, z których po dwóch jedynkarzy awansowało bezpośrednio do półfinałów i dwa repasaże uzupełniające, z których po trzech uzupełniło dwunastoosadową stawkę półfinałową.

Na starcie stanęło pięciu skifistów, którzy także startowali w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy z AZE, BUL, CZE, GRE i SLO. Także pięciu zawodników startowało w Mistrzostwach Świata Seniorów w Amsterdamie, zajmując tam odpowiednio miejsca: Słowak L. Babac w Poznaniu - drugi, w Amsterdamie - dziewiąty, Słoweniec R. Hrvat odpowiednio: w Poznaniu - trzeci, w Amsterdamie XVII miejsce, Brytyjczyk w Poznaniu czwarty, w Amsterdamie X miejsce, Bułgar piąty i w Amsterdamie XX miejsce, Azer XIV miejsce i w Amsterdamie XIX miejsce.

Polskę reprezentował Jerzy Kowalski - wicemistrz Polski w tej kategorii, a także srebrny medalista Uniwersjady w Kazaniu dwa lata temu. Niestety zawodnik ciągle walczy z kontuzjami, w tym głównie kręgosłupa. Ostatnio miał również roczną przerwę w treningach, spowodowaną operacją, a treningi rozpoczął od lutego tego roku. Z tych też powodów trudno w oparciu o niego budować osadę wielowiosłową ze względu na niepewność czy dotrwa do końca sezonu. Tym razem było podobnie, gdyż z powodów zdrowotnych na dwa dni przed Mistrzostwami Europy było zagrożenie, że w ogóle w nich nie wystartuje.

W Mistrzostwach Europy wystartował trzykrotnie. W swoim przedbiegu zajął drugie miejsce, uzyskując szósty rezultat wszystkich trzech eliminacji, awansując tym samym bezpośrednio do półfinałów. Od startu do mety w tym wyścigu prowadził Słoweniec Rajko Hrvat. Natomiast próbował przez 1200 metrów walczyć ambitny Azer, ale nie wytrzymał trudów tego wyścigu i ostatecznie przychylną za J. Kowalskim ze stratą 3,05 sek.

Półfinał w wykonaniu naszego skifisty był niestety całkowicie nieudany. Słaby start i duża strata do prowadzącego Francuza już na pierwszych 500m (6,09 sek.) spowodowały pozbawienia siebie jakichkolwiek szans na awans do finału. W następnej części dystansu przesunął się wprawdzie z ostatniego miejsca na czwarte, nie nawiązując nawet przez moment walki o trzecie, premiowane awansem do finału miejsce. Z trzecim na mecie i w ciągu całego dystansu Ukraińcem przegrywał na kolejnych punktach kontrolnych pomiaru

czasu 2,36 - 3,23 - 4,15 i na mecie 7,19 sek. Uzyskał dziesiąty czas obu półfinałów. Zdecydowanie lepszy był finał B w wykonaniu polskiego skifisty. Zawodnik dobrze wystartował i przez ponad ¾ dystansu prowadził wyrównaną walkę z prowadzącym od startu do mety Grekiem. Niestety na finiszu nieco osłabł, ulegając mu 3,37 sek.

Jerzy Kowalski przygotowywał się do tego startu w klubie pod okiem doświadczonego trenera klubowego. A biorąc pod uwagę, że startował na skifie niskiej klasy i zaledwie po 4 miesiącach treningu, pomimo, że nie spełnił założeń przedstartowych, jego start można zaliczyć do średnich.

Prognoza miejsca:	Finał A
Zadanie wynikowe:	medal
Ostateczny wynik:	VIII miejsce

IX. JEDYNKA KOBIET W1x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Michalska-Płotkowiak Julia	30 lat	Tryton Poznań

Trener klubowy:
Marcin Witkowski

Trener prowadzący w reprezentacji:
Marcin Witkowski

Do Mistrzostw Europy w Poznaniu zgłoszono 11 skifistek. Podobna ilość osad była w omawianych wcześniej męskich czwórkach podwójnych, dlatego i system eliminacji tam opisanych był ten sam. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy było siedemnaście skifistek, a z tamtego finału A zabrakło srebrnej medalistki – Holenderki Achlerbera, która obecnie wsiadła do reprezentacyjnej czwórki podwójnej; czwartej Austriaczki M. Lobnig, która nie przyjechała ze względów zdrowotnych, Rosjanki J. Leviny (V miejsce), a szóstą w ubiegłym roku Niemkę Annetkatrin Thiele zastąpiła jej koleżanka z czwórki Julia Richter. To znaczy, że z ubiegłorocznego finału Mistrzostw Europy w Belgradzie w tym roku zgłoszono tylko dwie zawodniczki. Natomiast tegoroczne finalistki w Mistrzostwach Świata Seniorek zajmowały miejsca - kolejno: Czeszka M. Knapkova w Poznaniu złoty medal, w Amsterdamie VII miejsce i dalej odpowiednio Szwajcarka – srebrny medal, XV miejsce, Białorusinka –

brązowy medal, a w Amsterdamie startowała w czwórce podwójnej – X miejsce, Litwinka IV i X miejsce, Irlandka V i IV miejsce, Dunka – VI i XI miejsce.

Polskę reprezentowała Julia Michalska-Płotkowiak, która jest aktualną brązową medalistką Igrzysk Olimpijskich w Londynie w dwójce podwójnej wspólnie z Magdaleną Fularczyk-Kozłowską. Po Igrzyskach wyszła za mąż, urodziła córkę i od ubiegłego roku stara się powrócić do światowej czołówki, tym razem w jedyńce. Do jedyńki ma ogromny sentyment, gdyż w niej była Mistrzynią Świata Juniorek i Młodzieżową Mistrzynią Świata, a na Igrzyskach w Pekinie zajęła w niej szóste miejsce w olimpijskim finale. Tym bardziej, że jest to możliwe organizacyjnie, gdyż zawodniczka z mężem mieszka w Londynie.

Niestety ze względu na zaległości treningowe nie zdołała zakwalifikować się do reprezentacji narodowej na ubiegłoroczne Mistrzostwa Świata w Amsterdamie. W bieżącym roku pomimo w miarę systematycznej realizacji programu szkoleniowego, ale głównie w Londynie, także nie prezentuje się zbyt dobrze w rywalizacji. Starty Julii Michalskiej-Płotkowiak są bardzo niestabilne, nawet w jednych zawodach z wyścigu na wyścig.

Przed Mistrzostwami Europy Julia startowała dwukrotnie w Mistrzostwach Polski na jedyńce. Zdobyła srebrny medal (za M. Fularczyk-Kozłowską, a przed N. Madaj) i jej występy nie były do końca zadowalające i nie dawały w pełni odpowiedzi o poziomie jej przygotowania do startów. Niestety bezpośrednio przed startem w Mistrzostwach Europy zawodniczka była bardzo osłabiona z powodów spraw kobiecych i miało to ogromny wpływ na jej początek startów. Na szczęście wszystko się szybko wyregulowało i Julia pokazała się w ostatnim wyścigu ze zdecydowanie lepszej strony.

J. Michalska-Płotkowiak wystartowała w Poznaniu trzykrotnie. Dwukrotnie niestety zajmując ostatnie miejsce. W przedbiegu uzyskała dziesiąty czas eliminacji. Co ciekawe gorszy miała jedynie Belgijka – ubiegłoroczna Mistrzyni Świata Seniorek w jedyńce wagi lekkiej. W repasażu miała niestety najłabszy rezultat z obu wyścigów. Dopiero w finale B rzeczywiście wydaje się, że Julia była sobą. Dla przykładu straciła zaledwie 1,9 sek. do pierwszej Holenderki, z którą w repasażu przegrała 5 sek. Podobnie w przedbiegu przegrała z Niemką Richter 18 sek., aby dwa dni później w finale B wygrać z nią 1,10 sek. Trudno jednoznacznie ocenić na ile problemy zdrowotne wpłynęły na ostateczny wynik rywalizacji, należy jednak zauważyć, że po wyraźnie przegranym przedbiegu i trochę mniej przegranym repasażu zawodniczka nie załamała się psychicznie, wiedząc, że to chwilowe osłabienie i w finale B widzieliśmy Julię walczącą.

Wynik Julii Michalskiej-Płotkowiak należy ogólnie ocenić jako słaby, ale zaprezentowany styl wiosłowania i odporność psychiczna w trudnych momentach podczas całych zawodów, daje nadzieję, że dalsza sumienna i systematyczna praca na zgrupowaniach zdecydowanie podniesie jej poziom sportowy.

Prognoza miejsca:

Zadanie wynikowe:

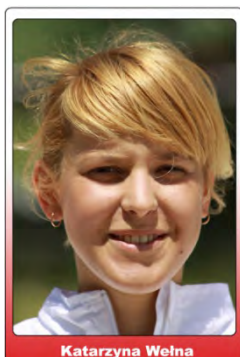
Ostateczny wynik:

V-VIII miejsce

do VI miejsca - Finał A

VIII miejsce

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Wefna Katarzyna	21 lat	AZS AWF Kraków

Trener klubowy:

Artur Leśniak

Trener prowadzący w reprezentacji:

Artur Leśniak

Do konkurencji, podobnie jak w dwójkach podwójnych wagi lekkiej kobiet i dwójkach bez sterniczki, zgłoszono trzynaście zawodniczek, a więc i system rozgrywania konkurencji był dla nich identyczny. Tylko jedna zawodniczka startująca w tej konkurencji w ubiegłorocznych mistrzostwach wystartowała także w nich w tym roku. Była nią Cypriyka A. Ioannou – w ubiegłym roku ósma, a w tym czwarta. Większość startujących w tej konkurencji zawodniczek to skifistki pozostające w szkoleniu dwójek podwójnych wagi lekkiej w swoich krajach. Dotyczy to Angielki, Szwedki czy Irlandki. Natomiast Litwinka, Rosjanka czy Niemka to czołowe zawodniczki wagi lekkiej w mistrzostwach młodzieżowych.

Polskę reprezentowała tegoroczna wicemistrzyni Polski w tej konkurencji, która także pływała w dwójce podwójnej w Mistrzostwach Świata Seniorów 2013 roku w Chungju – Katarzyna Wefna. W tym sezonie startowała w kategorii młodzieżowej w regatach międzynarodowych w Essen, zajmując w jedynce wagi lekkiej pierwsze i drugie miejsce.

W Mistrzostwach Europy w Poznaniu K. Wefna startowała czterokrotnie, z czego dwukrotnie, w przedbiegu i półfinale, była ostatnia. W przedbiegu miała jedenasty rezultat tej fazy eliminacji, a w półfinale dziesiąty. W przedbiegu zawodniczka nie nawiązała żadnej rywalizacji z przeciwniczkami, powiększając jedynie straty na poszczególnym punkcie pomiaru czasu co 500 m. Do poprzedzających ją zawodniczek (do przedostatniej) wynosiła kolejno 1,37 – 3,55 – 7,65 i na finiszu 14,18 sek. W repasażu Polka zajęła drugie miejsce, mając trochę słabsze przeciwniczki. Kasia próbowała nawet walczyć o zwycięstwo, ale w drugiej części dystansu nie potrafiła odeprzeć ataków młodziutkiej Litwinki (w ubiegłym roku była jeszcze juniorką). W półfinale scenariusz niemal powtórzył się z przedbiegu, z tym, że różnice Polki do poprzedzającej ją Holenderki nie były tak duże, to jednak 21,26 sek. do pierwszej Niemki oznaczało „przepaść”.

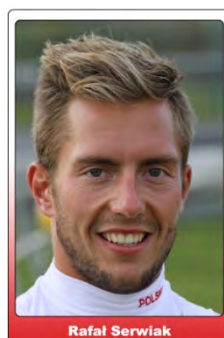
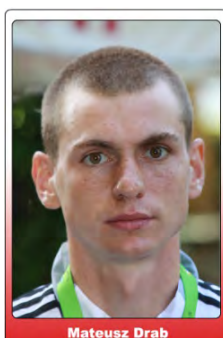
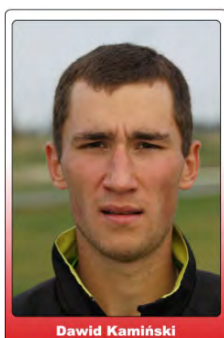
W finale B, chyba najlepszym wyścigu Katarzyny Wełny w tych mistrzostwach, od startu znajdowała się na czwartej pozycji. Po walce przez moment płynęła na trzeciej, ale Holenderka, z którą Polka przegrała w półfinale 0,81 sek. i tym razem nie dała za wygraną, pokonując naszą zawodniczkę o 1,06 sek. Pierwsze dwie zawodniczki były poza zasięgiem K. Wełny w tych mistrzostwach. Dla dodatkowej informacji ósme miejsce zajęła 39 letnia Irlandka Sinead Jennings – wicemistrzyni świata seniorek w jedynce wagi lekkiej w 2000 roku i Mistrzyni Świata z 2001 roku, która po siedmioletniej przerwie w występach międzynarodowych powróciła, aby wspomóc reprezentację narodową w kwalifikacjach olimpijskich dwójki podwójnej.

Wbrew pozorom, że w Mistrzostwach Europy w jedynkach wystartowały zawodniczki rezerwowe do dwójek, to poziom okazał się bardzo wysoki, a do tego tor w Poznaniu tym razem był bardzo szybki. Polka, aby awansować do finału musiałaby uzyskać czas w granicach 7:36 sek., co na pewno tym razem było poza możliwościami naszej zawodniczki. Katarzyna Wełna startując w finale pobiła swój rekord życiowy, ale z czasem 7:51 sek. zajęła w nim dopiero czwarte miejsce, a ostatecznie dziesiąte.

Prognoza miejsca:	V-VIII miejsce
Zadanie wynikowe:	do VI miejsca - Finał A
Ostateczny wynik:	X miejsce

XI. CZWÓRKA BEZ STERNIKA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN LM4-

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Kamiński Dawid	23 lata	AZS AWFIS Gdańsk
Drab Materusz	23 lata	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Serwiak Rafał	25 lat	AZS AWFIS Gdańsk
Bernatajts Miłosz	33 lata	Lotto Bydgoscia

Trenerzy klubowi:

Piotr Buliński – AZS AWFIS Gdańsk
Piotr Basta – AZS AWF Gorzów Wlkp.
Marian Drażdżewski – Lotto Bydgoscia

Trener prowadzący w reprezentacji:

Piotr Buliński

Do tej konkurencji zgłoszono, podobnie jak w poprzednim przypadku 13 osad, a więc i system wyłonienia medalistów zastosowano ten sam.

W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Europy zabrakło wśród ścigających się jedynie Włochów (X miejsce w ubiegłym roku) i Ukrainy (XI m). Doszli za to Szwajcarzy, Turcy i Irlandczycy. W Mistrzostwach Świata najwyżej notowani byli Duńczycy – złoty medal, Brytyjczycy – brązowy medal, Francuzi – IV miejsce, Holendrzy – VI miejsce, Niemcy – VIII miejsce, Hiszpanie – IX miejsce, Austriacy – XI miejsce i Rosjanie – XIV miejsce.

Polskę reprezentowała czwórka wyłoniona na podstawie wyników Mistrzostw Polski Seniorów w dwójkach bez sternika i przejazdów kontrolnych przeprowadzonych na zgrupowaniu w Wałczu. W czwórce siedziała pierwsza i trzecia dwójka z Mistrzostw Polski Seniorów.

Osada na sprawdzianach i przejazdach kontrolnych w Wałczu prezentowała przyzwoity poziom sportowy tzn. wg nich można było liczyć na powtórzenie jak w zeszłym roku, gdzie Polska w tej konkurencji zajęła szóste miejsce. Niestety było to kolejne zestawienie osady w tej konkurencji, które prezentuje się dobrze podczas treningów, a na zawodach nie może pokazać pełni swoich możliwości. A może testy i sprawdziany są nieadekwatne do rodzaju wysiłku startowego? Polska czwórka w tych mistrzostwach wystartowała czterokrotnie i niemalże identycznie jak nasza skifistka wagi lekkiej dwukrotnie, w przedbiegu i w półfinale była ostatnia, w repasażu pierwsza oraz czwarta w finale B. Trzeba od razu dodać, że w obu przypadkach przy tej ilości zgłoszeń repasaże odbywają się tego samego dnia co przedbiegi, natomiast ważenie zawodników odbywa się tylko raz dziennie przed pierwszym wyścigiem. A może właśnie tu tkwi tajemnica dobrych wyników w repasażach po beznadziejnych przedbiegach i przed także beznadziejnymi finałami.

W przedbiegach polska czwórka miała zdecydowanie najślabszy rezultat z wszystkich osad, nie nawiązując żadnej walki od startu do mety. A przegrana 41,09 sek. do zwycięskich Szwajcarów oraz 26,58 sek. do poprzedzających ich bezpośrednio Turków należy nazwać kompromitacją, tym bardziej, że na własnym torze przed własną publicznością. Wygrana w repasażu wśród najślabszych czwórek tej konkurencji nie była żadną rehabilitacją, a jedynie przedłużeniem nadziei, że to był przypadek, tym bardziej, że ostatnia Irlandia była zdecydowanie najślabsza, a trzeba pamiętać, że tempo każdego wyścigu w fazie eliminacji dyktuje pierwsza niewchodząca osada. W półfinałach znowu okazało się, że nasza czwórka ani przez moment nie nawiązała żadnej rywalizacji z przeciwnikami, a przegrana tym razem 32,11 sek. do pierwszej Danii i 25,74 sek. do bezpośrednio poprzedzających Polaków - Czechów, z którymi wygrali w repasażu o 0,83 sek. jest tylko potwierdzeniem przedstawionej powyżej teorii.

Finał B, w którym zawodnicy nie mieli już nic do stracenia i był to ich ostatni wyścig tych mistrzostw, rzucili wszystko na jedną kartę, a jednak zajęli w nim tylko czwarte miejsce, wyprzedzając jedynie o 0,82 sek. Turków (czwórka Austrii nie stanęła na starcie finału B). Natomiast nasza czwórka po fatalnie słabym początku miała najszybsze z całej stawki drugą i

czwartą pięćsetkę oraz drugą z kolei trzecią pięćsetkę, a więc jakieś możliwości były, natomiast pozostaje pytanie czy na pełen dystans 2000m.

Z tych startów widać, że osada jest ogólnie słaba. Potrafi rozwijać chwilowe prędkości, ale brak im sił na cały dystans. Dlatego zaczyna kombinować z taktyką, gdzie można całkowicie odpuścić, aby maksymalnie zaoszczędzić sił na inne, wg nich ważniejsze wyścigi. Wydaje się, że z góry na początku regat zakłada swoje miejsce w szyku (tzn. w finale B) i stara się go ostatecznie zająć, stosując wszelkie metody. Ta osada nie miała żadnych szans z tą filozofią zrealizowania założeń przedstartowych jakimi było miejsce w finale A.

Prognoza miejsca:	V-VIII miejsce
Zadanie wynikowe:	do VI miejsca - Finał A
Ostateczny wynik:	X miejsce

XII. CZWÓRKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN

M4-

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Wojewodziec Konrad	24 lata	Wisła Grudziądz
Hejmej Rafał	35 lat	Zawisza Bydgoszcz
Rosolski Damian	25 lat	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Hojka Piotr	31 lat	Lotto Bydgoscia

Trenerzy klubowi:

Krzysztof Zieliński – Wisła Grudziądz
Grzegorz Dudziński – Zawisza Bydgoszcz
Piotr Basta – AZS AWF Gorzów Wlkp.
Marian Drażdżewski – Lotto Bydgoscia

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski
Jerzy Broniec

Do tej konkurencji zgłoszono 12 czwórek. Zastosowany system eliminacji był identyczny jak w przypadku 11 osad, czyli np. męskich czwórek podwójnych czy kobiecego skifu. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy startowało 16 czwórek. W tym roku zabrakło: Włochów (w ub. roku brązowy medal), Chorwatów (X miejsce), Turków (XIII m), Węgrów (XIV m) i Ukraińców (XVI m). Polska w ubiegłym roku zajęła piętnaste miejsce. Nową osadą w tej

konkurencji w tym roku byli Białorusini. Złoci i srebrny medalisci z Belgradu (GBR i GRE) powtórzyli swoje pozycje w Poznaniu. Czterej ubiegłorocznymi finaliści znaleźli się także w tegorocznym finale (GBR-GRE-NED i GER). Tegorocznymi uczestnikami tej konkurencji w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów w Amsterdamie zajmowali następujące miejsca: Wielka Brytania - I miejsce w Poznaniu i I miejsce w Amsterdamie, Grecja - odpowiednio II i VI m, Białoruś III m i nie startowali w Amsterdamie, Hiszpania IV m i IX m, Holandia V i IV m, Niemcy VI m i VIII m, Francja VII m i XIII m, Serbia VIII m i IX m, Rumunia IX m i XI m, Rosja X m i X m, Czechy XI i XIV m, Polska XII m i XVI m. Oczywiście w poszczególnych osadach nastąpił szereg zmian. Natomiast polska czwórka wystartowała w mistrzostwach w Poznaniu i w Amsterdamie w tym samym składzie. W Poznaniu zajęła ostatnie miejsce, a w Amsterdamie wyprzedziła jedynie Chińczyków. Tak więc nasza czwórka nie zrobiła żadnego postępu. Podobnie czwórka, która startowała w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy (płynęła w składzie: Rosolski, Gutorski, Ablewski, Hejmej) wygrała jedynie z Ukrainą.

W Poznaniu polska czwórka startowała trzykrotnie. W przedbiegu wygrali jedynie z Rumunami, którym po heroicznym prowadzeniu przez ponad 1000m całkowicie zabrakło sił w drugiej części dystansu. Polacy cały dystans płynęli na ostatnim, a potem przedostatnim miejscu, wyprzedzając wspomnianych Rumunów. Uzyskali także przedostatni czas obu przedbiegów. W repasażu również zajęli przedostatnie miejsce, a scenariusz tego wyścigu był kopią przedbiegu, z tym, że w roli Rumunów wystąpili tym razem Serbowie.

W ostatnim wyścigu w finale B nasza czwórka wprawdzie próbowała nawiązywać walkę o poprawienie swojego wizerunku, jednak tylko przez 800 m udawało im się poprzedać jedynie Czechów. Od półmetka płynęli na ostatnim - szóstym miejscu, powiększając straty do dość równo walczących pozostałych czwórek, bo przecież pierwsze trzy osady finału B wpłynęły na metę w przedziale 0,34 sek., kolejne czwarta i piąta straciły do zwycięzców 2,82 sek., a nasza czwórka do piątych Czechów straciła 3,93 sek.

Trzeba jednoznacznie stwierdzić, że nasza czwórka w tym składzie nie rokuje żadnych nadziei na przyszłość. Należy dokonać głębokiej analizy co jest przyczyną tak słabych startów polskich czwórek bez sternika, wszystko jedno w jakim składzie. Przecież siedzą w niej czołowi nasi zawodnicy długowiosłowi, którzy jeszcze rok czy dwa lata temu siedzieli w finałowej ósemce Mistrzostw Świata. Trudno przecież zakładać, że tym zawodnikom, jak już wysiedli z ósemki, albo do niej jeszcze nie wsiedli, w czwórce spada motywacja, że to wiosłowanie w czwórce to swego rodzaju „pańszczyzna”. A może to sprawa przestawienia się technicznego. Polska ósemka technicznie wiosłuje dość specyficznie, ale czy to może się wprost przełożyć na wiosłowanie w czwórce bez sternika. Mieliśmy na początku lat dziewięćdziesiątych medalową czwórkę i dwójkę bez sternika (medale w dwójce ze sternikiem), ale kiedy wsiadali razem do ósemki to nigdy nie weszli w tej konkurencji do finału Mistrzostw Świata. Być może trzeba wyznaczyć grupę zawodników, którzy przygotowywaliby się zarówno technicznie jak i mentalnie tylko i wyłącznie do startu w czwórce, bez możliwości wsiadania do reprezentacyjnej ósemki.

Prognoza miejsca:	VI-X miejsce
Zadanie wynikowe:	do VIII miejsca
Ostateczny wynik:	XII miejsce

XIII. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘCZYZN LM2x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Jankowski Miłosz	25 lat	AZS AWFIS Gdańsk
Mikołajczewski Artur	25 lat	Gopło Kruszwica

Trenerzy klubowi:

Piotr Buliński – AZS AWFIS Gdańsk
Kazimierz Naskręcki – Gopło Kruszwica

Trener prowadzący w reprezentacji:

Piotr Buliński

Do tej konkurencji zgłoszono 17 dwójek i przy tej ilości zgłoszeń zastosowano system eliminacji identyczny jak w przypadku jedynek wagi lekkiej mężczyzn. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy startowało 19 dwójek, a kolejność była następująca FRA- GER- NOR- ITA- SUI- NED- GRE- POL- GBR- CZE- HUN- AUT- UKR- DEN- CRO- RUS- BUL- SVK- SLO. Z tamtych federacji zabrakło w tym roku siedmiu (GER- ITA- CRO- SVK- SLO- RUS- BUL). Doszły natomiast FIN- IRL- POR- SRB- TUR, a DEN, SUI i UKR zgłosiły całkiem nowe składy. GBR, GRE i HUN zmieniły w swoich składach po jednym zawodniku. Ze startujących w tym roku w Mistrzostwach Europy najwyżej w Mistrzostwach Świata Seniorów w Amsterdamie uplasowały się FRA- II m., NOR- III m., NED- VI m., GBR- VII m., CZE- VIII m., SUI- IX m., DEN- XI m., AUT- XII m.

Polskę reprezentowała osada stworzona na Finałowe Regaty Kwalifikacyjne przed Igrzyskami Olimpijskimi w Londynie. Załoga wprawdzie nie zakwalifikowała się do Igrzysk, ale zdobyli srebrny medal Młodzieżowych Mistrzostw Świata w 2012 roku, a następnie Mistrzostwo Świata Seniorów w czwórce podwójnej w tym samym roku. W 2013 roku wygrała drugi Puchar Świata w Eton, a w trzecim w Lucernie byli na piątym miejscu, aby skończyć Mistrzostwa Świata tego roku w Chungju w Korei na ósmym miejscu. Sezon 2014 zaczęli od ósmego miejsca w Mistrzostwach Europy, aby ostatecznie nie zakwalifikować się na Mistrzostwa Świata w Amsterdamie. W tym roku po udanym Pucharze Świata w Bled, gdzie dwójka zajęła trzecie miejsce powinna nawiązać walkę w finale A Mistrzostw Europy. Niestety zawodnicy narzekali, że czują się zmęczeni po zgrupowaniu, na którym wszystkie treningi przebiegały bardzo obiecująco.

Już w przedbiegu doszło do nieoczekiwanej porażki z dwójkami Grecji, Irlandii i Czech, a rozmiary porażki do pierwszych Francuzów 44,28 sek. czy drugich awansujących bezpośrednio do półfinałów Czechów 37,67 sek. powiększał jeszcze fakt, że był to zdecydowanie najślabszy rezultat z całej stawki ścigających się w eliminacjach dwójek. Nasza

dwójka już po 500 m. mieli stratę do prowadzących Francuzów 5,26 sek. To tak jakby pływali w innej klasie rozrywkowej. W repasażu spotkali się z braćmi Sieber z Austrii, którym pierwszy raz ulegli w finale Młodzieżowych Mistrzostw Świata w litewskich Trokach zdobywając srebrny medal, ale w Bled byli na piątym miejscu za Polakami. Podobnie jak Szwajcarzy w Bled byli na szóstej pozycji. A jednak te osady raptem po niespełna trzech tygodniach okazały się nie do pokonania przez Polaków. W repasażu osady Austrii i Szwajcarii ostro zaatakowali od startu, kiedy polska dwójka tradycyjnie „czaiła się” na swój finisz. Finisz wprawdzie był, ale nie ma tyle skuteczny, aby zmienić układ miejsc w pierwszej trójce. Do trzecich Irlandczyków nasi zawodnicy zmniejszyli różnicę jedynie o 0,26 sek. mając najlepszą piątsetkę z całej stawki. W finale sytuacja teoretycznie wydawała się prosta, gdyż dwójka Duńczyków po zwycięstwie nad nimi w repasażu nie powinna stanowić dużego zagrożenia. Niestety tylko teoretycznie, gdyż polska dwójka prowadziła, ale minimalnie z Duńczykami do półmetka mając przewagę po 500 m.- 1,37 sek., a po 1000 m. już tylko 0,72 sek., a na 500 m. przed metą na punkcie kontrolnym to Duńczycy mieli przewagę 0,98 sek., aby zakończyć wyścig z przewagą 4,31 sek.

Ostatecznie nasza dwójka zajęła w tych mistrzostwach XIV miejsce, co po medalu trzy tygodnie wcześniej w Bled można zaliczyć do kompromitacji. Zawodnicy muszą natychmiast wyciągnąć wnioski i to nie z przedbiegu zawodów, co raczej z poprzedzającego je zgrupowania. Zawodnicy nadmiernie podczas zgrupowania kontrolują prędkość płynięcia łodzi, która jest wysoka i powoduje samozadowolenie z realizacji treningu. Niestety od strony fizjologicznej często taki trening nie przynosi efektów potreningowych. W rezultacie ciężko jest budować formę bodźcowo i wycelować ją na same zawody, a dyspozycja gorsza o 3-4 sek. powoduje, że można spaść nawet z finału A do finału C.

Ostateczny wynik dwójki w Mistrzostwach Europy w Poznaniu jest daleki od zadań przedstartowych, a przede wszystkim oczekiwań osób skupionych na około tej osady.

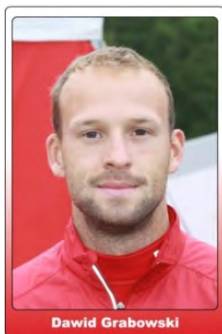
Prognoza miejsca:
Zadanie wynikowe:
Ostateczny wynik:

V-VII miejsce
do VI miejsca - Finał A
XIV miejsce

XIV. DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M2x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Grabowski Dawid	26 lat	Posnania Poznań
Wicenciak Adam	26 lat	KW04 Poznań

Trenerzy klubowi:

Maciej Hoffmann – Posnania Poznań

Mirosław Rewers – KW04 Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski

Do tej konkurencji obok męskiej jedynek zgłoszono najwięcej, bo 20 osad. Rozegrano cztery przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady awansowały bezpośrednio do dwóch półfinałów, a następnie dwa uzupełniające repasaże, z których także po dwie dwójki uzupełniły dwunastoosadową stawkę półfinałową. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy wystartowało 21 dwójek. Z czołówki światowej tej konkurencji wśród Europejczyków zabrakło na starcie przede wszystkim Mistrzów Świata- Chorwatów i V-ce Mistrzów Świata- Włochów. Czwarci w Mistrzostwach Świata w Amsterdamie wystawili całkiem inną dwójkę zawodników. Brakowało też bardzo mocnych Azerów w swoim najmocniejszym składzie. Pozostałe europejskie federacje zgłosiły swoje najmocniejsze składy dwójek. Kolejność pierwszej dwunastki na ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata wyglądała następująco CRO- ITA- AUS- LTU- GER- BUL- GBR- NZL- SRB- NOR- CHN- DEN. Polskę reprezentowała dwójka oparta o A. Wicenciaka- Mistrza Polski w jedyńce. Natomiast Dawid Grabowski w ubiegłym sezonie w czwórce podwójnej. Ta sama dwójka w Pucharze Świata trzy tygodnie wcześniej w słoweńskim Bled nie zakwalifikowali się do półfinału. W Poznaniu dwójka wystartowała trzykrotnie: w przedbiegu, repasażu i finale C. Żaden z tych występów nie był zadowalający. Mimo starań sił starczało jedynie do połowy dystansu. W przedbiegu zajęli ostatnie piąte miejsce, ale osiągnięty rezultat był dopiero osiemnastym z kolei. W repasażu nie potrafili sprostać dwójkom Węgrów i młodych Litwinów. Ale i pozostałe dwójki, Słowenii i Białorusi, które były za nimi setne sekundy odpowiednio 0,02 sek. i 0,33 sek. były dla nich ogromnym zagrożeniem. Co uwidoczniło się w finale C, w którym potrafili jedynie pokonać jedną osadę z Izraela. Finał C pokazał bezsilność polskich zawodników. Rozpoczęli bardzo ambitnie, bo przewodzili stawce po 500 m. Na półmetku byli na równi z Hiszpanami i Słoweńcami, aby zakończyć na przedostatnim miejscu ze stratą 10,26 sek. do Białorusinów, z którymi wygrali minimalnie w repasażu.

Przyczyn takiego stanu należy upatrywać w braku synchronizacji tych zawodników podczas przeciągnięcia o ile ten brak był kompensowany siłą i ambicją w początkowej fazie wyścigu to w dalszej części odbijało się to na wyniku. Wydaje się, że dwójka w tym składzie nie rokuje dobrego wyniku w dalszej części sezonu. Może jedynie spełniać rolę rezerwowych zawodników do czwórki podwójnej, gdzie swoją przydatność pokazali w starcie w Regatach Międzynarodowych w Bled zajmując dobre drugie miejsce. Wynik dwójki w Mistrzostwach Europy w Poznaniu był oczywiście zdecydowanie poniżej założonych zadań przedstartowych.

Prognoza miejsca:
Zadanie wynikowe:
Ostateczny wynik:

Finał B
do IX miejsca
XI miejsce

